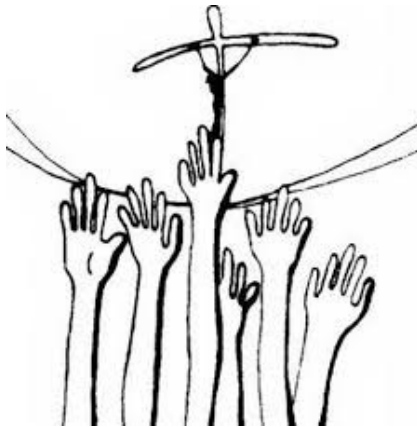

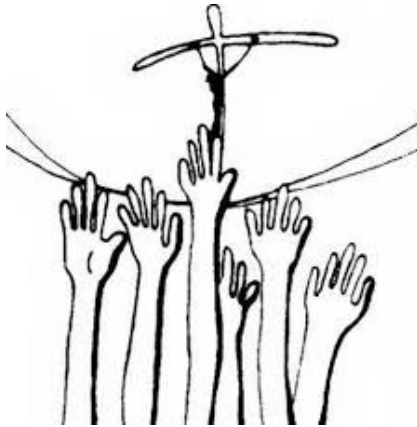
LỜI TỎ TÌNH THÁNG 11-2021

**ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH**

**THÁNG 11-2021
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 11-2021

ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến

PM. Cao Huy Hoàng

31-10-2021

01/11 THỨ HAI TUẦN 31 TN

Rm 11, 29-36; Lc 14, 12-14

CHÚA ĐÃ CHO ĐI, MÀ KHÔNG HỀ HỐI TIẾT

“Ông chớ mời các bạn hữu, nhưng hãy mời những người nghèo khó và tàn tật”.

Cách cho đi của chúng ta gần như dừng lại ở công thức tương quan xã hội: “Hòn đất ném đi, mong hòn chì ném lại”, hoặc “có qua có lại mới toại lòng nhau”. Còn cách cho đi mang tính đỏi chác, chạy chọt, hối lộ, mà thời nay người ta dùng một từ rất ghê tởm là “bồi trơn”, thì cách cho đi đó hoàn toàn không có giá trị đạo đức nào, nếu không nói là bất chính.

Vậy mà, trong cái khuôn mẫu xã hội duy vật như thế, người công giáo cũng phải chịu ảnh hưởng đến nỗi cũng chạy chọt, cũng hối lộ mới được việc. Thật đáng xấu hổ cho việc tông phạm, đồng lõa với bất chính, mà không thể khác hơn!

Ước gì người công giáo không học, cũng không hành cách “cho đi” theo kiểu chạy chọt, hối lộ bất chính ấy, trong cuộc sống đời thường với nhau và nhất là trong Giáo Hội!

Bởi, Lời Chúa mời gọi chúng ta hãy sống đức bác ái cách tích cực hơn, siêu nhiên hơn. Tích cực là hãy có lòng yêu thương giúp đỡ. Siêu nhiên là yêu thương giúp đỡ cho đi vì chúng ta có bốn phần sẻ chia quà tặng hồng ân của Thiên Chúa. Cho đi, không hối tiếc, không đòi lại, không mong đền đáp, không trách cứ người nhận quên ơn, không rêu rao kể lể với người khác...đó mới là cách cho đi đẹp lòng Chúa.

Thánh Phao-lô nói: “Thiên Chúa ban ơn và kêu gọi ai, thì Người không hề hối tiếc”. Ngài dạy chúng ta ‘hãy cho đi hào phóng, trao ban quảng đại cho tha nhân. Ngài còn dặn chúng ta đừng hối tiếc hay tính toán gì với Chúa, bởi “Ai đã cho Chúa trước để Chúa sẽ trả lại sau?. Hãy nhớ rằng: mọi sự đều do Người và trong Người”. Hãy tạ ơn Chúa và cứ cho đi.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình biết cho đi theo cách cho đi của Chúa, để gia đình được an vui hạnh phúc. Amen.

01/11 CÁC THÁNH NAM NỮ, lễ trọng và buộc.

Kh 7, 2-4.9-14; 1Ga 3,1-3; Mt 5,1-12a.

NHỮNG NGƯỜI ĐÃ VỀ ĐẾN NHÀ THIÊN CHÚA

“Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó”.

Nhờ hồng ân Thiên Chúa, con người được hiện hữu trên trần gian này. Vì thế, cùng đích cuộc sống con người là trở về với căn nhà đích thực và vĩnh cửu là Thiên Chúa trong cuộc sống đời sau. Vậy, các thánh là những những người đã đi qua cõi chết, và về đến nhà, sau cuộc lữ hành trần gian xa, mà đâu có nơi nao cũng chỉ là quán trọ! Như lời hát: “Bên bờ tử sinh chênh vênh quá. Thân phận bụi tro mong manh quá. Gia đình trần gian chia đôi ngã. Khát khao tình Cha, mong về Nhà!”

Lời Chúa với “Tám mối phúc thật” cho biết các thánh là những người nghèo khó, nghĩa là không nặng lòng với vật chất thế gian nhưng bằng lòng nghèo khó trong tay Chúa là Đấng Giàu Có. Các thánh không kiêu căng hơn thua nhưng hiền lành, có đau buồn nhưng được Tin Mừng an ủi. Các thánh luôn khát sống lẽ công chính, là biết xót thương người, và giữ lòng mình tinh tuyền thanh sạch giữa những ô nhơ của cuộc đời. Các thánh còn là những người xây dựng tình hiệp nhất trong Chúa, và làm chứng cho Nước Chúa bất chấp mọi khổ đau.

Các thánh không là ông kia bà nọ, là học vị học hàm, là quyền cao chức trọng... nhưng bất kể, ai sống tinh thần tám mối phúc, thì sẽ được về đến Nhà của Thiên Chúa.

Ước gì các gia đình hãy vui mừng, vì tất cả chúng ta đều có cơ hội thuận tiện để nên thánh, để về đến căn nhà đích thực của chúng ta trong Nước Thiên Chúa. Ước gì mọi người hãy ca tụng tạ ơn Chúa vì trong số các thánh, có cả người nhà chúng ta, có cả những người mới đây đã ra đi vì covid. Bởi, họ là những người từ đau khổ lớn lao trở về Nhà và đã giặt sạch chiếc áo đời mình trong Máu Con Chiên, là Đức Giê-su Ki-tô.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui sống tám mối phúc và khát khao sum họp trong Nhà của Thiên Chúa. Amen.

02/11 THỨ BA TUẦN 31 TN

Rm 12, 5-16; Lc 14, 15-24

XIN MỘT CÁI HẸN VỚI BỮA TIỆC THÁNH THỂ

“Anh hãy ra ngoài đường ngoài ngõ, và cố ép người ta vào cho đầy nhà tôi”.

Trước ngày covid, ngày nào cũng có thánh lễ, nhưng có một bạn trẻ tâm sự: “Tuần trước ảnh không dự lễ, vì có cái hẹn nhậu với xếp. Tuần này lại có cái hẹn nhậu với khách!” Và tuần nào cũng có cái hẹn...mà không hề có cái hẹn với Bữa Tiệc Thánh Thể. Có tôi thứ bảy, con hỏi: “Sáng mai có đi lễ không anh?” Ảnh trả lời: “Hên, xui!”. Con buồn lắm!”

Lời Chúa nói đến Bữa Tiệc Nước Trời diễn tả cuộc sum họp hân hoan trong sự sống vĩnh cửu của Thiên Chúa, và lời mời gọi Dự Tiệc Nước Trời là lời mời gọi sám hối và tin vào Chúa Giê-su, lắng nghe và thực hiện Tin Mừng của Người.

Tiếc là, văn minh vật chất càng cao, điều kiện sống càng làm thỏa mãn các nhu cầu thụ hưởng cuộc sống phàm trần, càng dẫn con người đến chỗ ảo tưởng trần gian này là hạnh phúc. Hậu quả là con người hờ hững, dửng dưng, không tha thiết với lời mời gọi của Tin Mừng, và có nguy cơ chỉ được sự sống đời này mà mất sự sống đời sau!

Dịch covid cũng làm dừng lại những ảo tưởng, để con người nhận ra hạnh phúc thật không phải nơi thành phố hoa lệ, không phải nơi của cải vật chất thế gian chóng vánh. Đã có nhiều gia đình dùng thời gian Covid để chấn chỉnh lại cách sống đạo, qua các giờ kinh nguyện, thánh lễ online, qua suy niệm và sống Lời Chúa. Ước gì, những gia đình nào đang còn vô tình trước lời mời cứu độ, thì hãy mau mau sám hối và tin cậy mến Chúa trên hết mọi sự thế gian này, để mai sau, gia đình còn được trùng phùng đoàn tụ trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn khát khao sự sống vĩnh cửu, và sự đoàn viên ở đời sau, để luôn đáp lại lời mời của Chúa, và đến với ơn cứu độ Chúa đã dọn sẵn cho. Amen.

02/11 CẦU CHO CÁC TÍN HỮU ĐÃ QUA ĐỜI.

Lễ Nhất: G 19,1.23-27a; Rm 5,5-11; Ga 6,37-40.

DỰ TIỆC THÁNH THỂ, SỐNG BÍ TÍCH THÁNH THỂ

“Thịt Ta thật là của ăn, và máu Ta thật là của uống”.

Chúa Giê-su nói: “Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết”. Đây đích thực là Tin Mừng và niềm hy vọng cho một thế giới luôn buồn bã, thất vọng vì nỗi kinh hoàng của sự chết. Bởi thế, là người công giáo, thì hẳn phải tin rằng: chúng ta cần có cơm bánh để sống phần xác, và cần có Thánh Thể Chúa để sống phần hồn, hôm nay và mai sau trong Nước Chúa.

Tham dự tiệc Thánh Thể, không chỉ dừng lại ở việc “ăn Thịt và uống Máu Chúa Giê-su”, mà còn phải “làm việc này mà nhớ đến Ta”, nghĩa là, còn phải sống Bí tích Thánh Thể, phải cử hành bí tích Thánh Thể ngay trong cuộc đời mình. Những người làm cha, làm mẹ đang biến đời mình nên lương thực nuôi con. Vợ chồng đang hy sinh để trở nên sự sống cho nhau. Tất cả đang chấp nhận sự đau khổ, thiệt thòi, tàn tạ về mình, để tha nhân được hạnh phúc, đủ đầy, xinh đẹp. Tất cả đang hân hoan chịu đau đớn, chịu nhào nặn, chịu nóng đốt... để trở thành tấm bánh bẻ ra nuôi nhau. Tất cả đã rước lấy Chúa Ki-tô và đã sống đã yêu như Chúa Ki-tô, và tất cả được sống trong bình an, vui mừng và hy vọng sự sống lại trong cuộc sống vĩnh cửu. Thánh Phao-lô nói: “Nếu chúng ta được liên kết với Người trong cùng một cái chết, giống như cái chết của Người, thì chúng ta cũng được hợp nhất với Người, trong sự sống lại giống như vậy”.

Lạy Chúa, xin thương tha thứ cho các linh hồn, là những tín hữu đã qua đời, khi chưa mến Chúa đủ, chưa yêu người đủ. Xin cho họ được sống lại với Chúa Giê-su trong Nước Chúa. Và xin cho các gia đình chúng con yêu mến Lời Chúa và Thánh Thể Chúa, lắng nghe và thực hành Lời Chúa, Rước Chúa và bẻ tấm bánh đời mình ra cho mọi người. Amen.

02/11 CẦU CHO CÁC TÍN HỮU ĐÃ QUA ĐÒI.

Lễ Nhì: Is 25,6a.7-9; Rm 8,14-23; Lc 23,33.39-42.

CON NHỚ CHÚA, CHÚA NHỚ CON

“Hôm nay ngươi sẽ ở trên thiên đàng với Ta”.

Rất đau thương trên thập giá, nhưng trước phút sinh thì, Chúa Giê-su vẫn ngược mắt lên trời thưa với Chúa Cha: “Lạy Cha, xin Cha tha thứ cho họ, bởi họ không biết việc họ làm”.

Hai tên trộm treo trên thập giá bên tả bên hữu Chúa. Tên bên tả thách thức Người. Nhưng Người không nói gì. Tên bên hữu nhắc nhớ tên bên tả hãy biết tội mình mà sám hối, rồi anh ta quay sang Chúa Giê-su và nói: “Lạy Ngài, khi nào về nước Ngài, xin nhớ đến tôi”. Chúa Giêsu đáp: "Quả thật, Ta bảo ngươi: ngay hôm nay, ngươi sẽ ở trên thiên đàng với Ta”.

Vậy, khi tôi sám hối, thì Chúa nhớ tôi, và quên tội tôi. Khi tôi chưa sám hối thì Chúa vẫn nhớ đến tôi và chờ đợi tôi. Hóa ra, đối với Chúa Giê-su khi đã chịu đóng đinh, thì Người quên tất cả tội lỗi nhân loại và chỉ còn lại nỗi nhớ là nhớ lòng xót thương, tha thứ và chờ đợi sám hối để thương xót thứ tha.

Ai chẳng nhớ đến Chúa, cứ mãi lo yêu mến, nhớ đến, vương vấn những tục lụy thế gian, thì giờ đây, phải ở nơi luyện hình để thanh luyện cho lòng yêu mến nồng nàn đủ, cho nỗi nhớ đủ tràn ngập thời gian, và cho lòng khát khao Chúa bỏng cháy hơn những khát khao sự thế gian đã từng.

Xin Chúa mở lượng khoan hồng cho các linh hồn, giảm thời gian thanh luyện, xem như họ đã sám hối đủ, yêu mến đủ, khát khao đủ và Chúa đưa họ vào niềm vui Thiên Quốc.

Cũng cầu xin cho các gia đình không có những người chỉ nhớ đến tiền của vật chất thế gian nhiều hơn nhớ đến Chúa...Ước gì các gia đình luôn nhớ đến Chúa, luôn yêu mến Chúa trên hết mọi sự và yêu mến nhau, để được Chúa nhớ đến và cho cả nhà cùng đoàn viên sum họp trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin nhớ đến con, xin nhớ đến gia đình con vì chúng con luôn nhớ đến Chúa trên hết mọi nỗi nhớ. Amen.

02/11 CẦU CHO CÁC TÍN HỮU ĐÃ QUA ĐỜI.

Lễ Ba: 2Mcb 12,43-45; Kh 21,1-5a.6b-7; Ga 11,17-27.

SỐNG YÊU CHÚA, TRONG TÌNH CHÚA YÊU

“Con muốn rằng Con ở đâu, chúng cũng ở đấy với Con”

Chúa Giê-su muốn Người ở đâu, thì chúng ta cũng được ở đó với Người. Và Người đã tha thiết thân thưa với Chúa Cha điều đó. Nơi Người ở, chính là nơi của Ba Ngôi Thiên Chúa ngự trị, nơi hằng sống hạnh phúc bình yên đến vĩnh cửu, mà các Ki-tô hữu gọi là Thiên Đường. Nhưng ước gì mỗi chúng ta không định hình Thiên Đường là một không gian theo trí tưởng tượng, nhưng xin hiểu Thiên Đường là một “tình trạng sống của linh hồn, trong tình yêu thiêng thánh của Thiên Chúa vô hình”. Mong được hiểu như thế, để thanh luyện lòng trí chúng ta những khổ những khát khao “một chỗ, một nơi” theo cách nghĩ tưởng của một vài tôn giáo khác.

Chúa Giê-su sống trong tình yêu của Ba Ngôi Thiên Chúa. Và Thiên Đường là Tình Yêu của Thiên Chúa. Chúa Giê-su khát khao cho mỗi chúng ta đặt trọn niềm tin, niềm hy vọng và lòng yêu mến vào Thiên Chúa, để sống bình an hạnh phúc, không chỉ đời sau, mà ngay trong cuộc đời này.

Ai cũng biết rằng cuộc đời này đầy những khổ đau, tang thương, bất ổn, nhưng ai đã từng sống và Tin Cây Mến Chúa hết lòng, thì có một cảm nghiệm rất sâu sắc và chính xác, đó là cảm nghiệm bình an và hạnh phúc. Cũng vậy ai đã sống với Tin Mừng thì rõ ràng là Tin Mừng có sức biến đổi những nỗi buồn, những đau thương thành niềm vui, và cuộc sống luôn vui, luôn mừng, luôn bình an hạnh phúc trong Chúa.

Chúa luôn yêu chúng ta. Người muốn chúng ta yêu Chúa, để sống trong tình Chúa yêu. Và sống trong tình yêu Chúa là sẻ chia tình yêu Chúa cho mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các linh hồn yêu Chúa đủ, để được Chúa yêu đưa vào Thiên Đường. Xin cho các gia đình yêu Chúa, yêu nhau và sẻ chia tình Chúa yêu cho người. Amen.

**03/11 THỨ TƯ TUẦN 31 TN Thánh Mactinô Poret, Tu sĩ.
Rm 13,8-10; Lc 14,25-33.**

LỜI DẪN ĐẾN THIÊN CHÚA VÀ THA NHÂN

“Ai không từ bỏ tất cả của cải mình có, thì không thể làm môn đệ Ta””.

Phải đạt đến tình trạng sống “buông bỏ mọi thứ trên đời” và “từ bỏ luôn cái tôi, con người, và sự sống mình nữa” mới xứng đáng được gọi là môn đệ Chúa Giê-su.

Có rất nhiều tín hữu giáo dân xem đòi hỏi này là đòi hỏi dành riêng cho những người đi tu làm linh mục, làm tu sĩ, còn mình sống ở bậc gia đình thì phải “cơm áo gạo tiền” “phải cơ ngơi sự nghiệp”, “phải giàu sang phú quý”, chứ bỏ hết thì lấy gì mà sống hôm nay, lấy gì cho con cái ngày mai!

Thật là sai lầm! Bởi vì, Lời này, Chúa đang nói với tất cả chúng ta, không trừ ai, cũng không đặc biệt cho ai cả!

Nếu con người tự nhiên cũng khiêm tốn nhận ra cái tôi kiêu căng trong thân phận hèn mọn bé nhỏ của mình, là cái tôi sinh bất an bất ổn; nhận ra tiền bạc của cải sự nghiệp thế gian này chưa phải là hạnh phúc đích thực; và nhận ra chính mình không quyết định được sinh mệnh của mình. Và kết luận rằng: “Từ bỏ là thái độ khôn ngoan” để được bình an, hạnh phúc.

Thì với các tín hữu Chúa, phải nhận ra cho được: cái tôi kiêu căng, vật chất bóng nhoáng, và hạnh phúc ảo của đời sống này, không chỉ gây bất an bất hạnh mà còn là cản trở lớn nhất của chúng ta đến với Thiên Chúa. Vì thế, với các tín hữu Chúa, thì từ bỏ là lối dẫn đến Thiên Chúa, lối dẫn vào niềm tin vào Thiên Chúa và sống trong tình yêu của Thiên Chúa.

Ai không can đảm từ bỏ mình và mọi sự, không thể yêu Chúa, yêu người! Vợ chồng không từ bỏ cái tôi kiêu căng ích kỷ, không thể yêu nhau. Các gia đình không từ bỏ những yêu chuộng thế gian, sẽ không có Chúa, không bình an hạnh phúc.

Lạy Chúa xin cho các gia đình biết can đảm từ bỏ mọi sự để hoàn toàn thuộc về Chúa, và thuộc trọn về nhau. Amen.

**04/11 THỨ NĂM TUẦN 31 TN T. Carôlô Bôrômêô, Gm
Rm 14,7-12; Lc 15,1-10.**

ĐỊA CHỈ ĐẾN CỦA CON THIÊN CHÚA

“Trên trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải”

Có điều rất lý thú và kỳ diệu, đó là: địa chỉ của Con Thiên Chúa làm người là những nơi cùng thấp nhất, những con người bé nhỏ nhất, bệnh hoạn tật nguyền, đau khổ, tội lỗi nhất. Be-lem, miền đất Ephrata nhỏ bé nhất, Nagiareth nghèo hèn nhất, sông Jordan thấp nhất... Và địa chỉ đến cuối cùng là đồi Calve nhục nhã nhất! Hóa ra, đó là kế hoạch cứu rỗi của Thiên Chúa cao cả, uy quyền và giàu lòng thương xót.

Quả thực, Thánh Luca viết rõ:: “Những người thu thuế và những người tội lỗi đến gần Chúa Giêsu để nghe Người giảng”. Các Biệt phái và Luật sĩ lầm bầm rằng: ”Ông này đón tiếp những kẻ tội lỗi, cùng ngồi ăn uống với chúng”.

Chúa Giê-su nói về nỗi vui mừng của “ông chủ tìm được con chiên lạc” và của “người phụ nữ tìm lại được đồng tiền bị đánh mất” cho chúng ta biết về nỗi lòng xót thương của Thiên Chúa dành cho những người bé mọn, tội lỗi. và Người kết luận: “Trên trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải”.

Ai trong chúng ta dám nhận mình là người vô tội, công chính. Nếu như vậy thì, ước gì mỗi người sẽ nhận ra chính mình là địa chỉ đến của Chúa Giê-su, Chúa Giê-su đang rất yêu thương, đang rất muốn thân mật, gần gũi, và muốn cống chúng ta lên vai mà đem về với sự sống hạnh phúc của Người.

Cũng thế, Chúa muốn chúng ta quan tâm đặc biệt đến những anh chị em bé mọn, đau yếu, tội lỗi nhất trong gia đình mình, trong giáo xứ, làng xóm mình; tỏ lòng yêu thương, nâng đỡ và thấp lên trong họ niềm hy vọng phục hồi, bình an. Ước gì không có ai vô tâm, hắt hủi anh chị em mình trong lúc cùng cực để phải mang tội đẩy người vào đường cùng, tuyệt vọng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn có lòng yêu thương người bệnh tật, tội lỗi, xấu số trong nhà và trong đời. Amen.

05/11 THỨ SÁU TUẦN 31 TN

Rm 15,14-21; Lc 16,1-8.

LO CHO SỰ SỐNG ĐỜI SAU

“Con cái đời này khi đối xử với đồng loại thì khôn khéo hơn con cái sự sáng”.

Người quản lý trong Tin Mừng không trung tín làm lợi số vốn liếng của chủ, lại còn biết cách cắt xén để phòng khi chủ bào tính sổ và cho nghỉ việc. Chúa khen anh ta biết lo xa cho tương lai ngày mai theo cách thế gian. Chúa muốn chúng ta biết khôn ngoan mà lo cho sự sống đời sau của mình.

Chúng ta đã hoang phí vốn liếng Chúa ban, khi không dùng vốn liếng ấy mà lo cho mình được sự sống đời đời. Thật đáng tiếc cho người không dùng sức khỏe, sắc đẹp, tài năng trí hiểu để làm cho sáng danh Chúa và ích lợi cho ai cả, chỉ để làm rạng danh mình và tìm hưởng thụ danh lợi dục trần gian!

Chồng hỏi: “Sao đêm nào em cũng đi nhảy đầm vậy?”. Vợ trả lời: “Anh quê mùa quá! Phải khỏe và giữ dáng chứ!” Chồng hỏi: “Khỏe để làm gì? Dáng để làm gì?” Chồng thêm dăm ba câu khó chịu nữa. Vợ nói liều: “Còn nhảy được cứ nhảy, lên trên thiên đàng có chỗ đâu mà nhảy”. Chồng nói: “Biết có lên được tới trên không?”

Mỗi người có thể tự hỏi: Tôi đang dùng trí khôn, vốn học hiểu của tôi vào việc gì? Tôi đang dùng sức khỏe, sắc đẹp, nét duyên dáng tài hoa của tôi để làm gì? Tôi đang dùng tiền của bạc vàng của tôi để sắm sửa những gì? Tôi có dùng tất cả những vốn liếng Chúa ban để sắm được sự sống đời đời chưa?

Ông Tư già nói với các con; “Các con cứ cho đi. Chúa lại cho cái khác. Cứ cho nữa đi, Chúa lại cho cái khác. Chúa ban, để cho, chứ không phải Chúa ban, để cất giữ cho riêng mình. Ngay cả mạng sống mình, mình không giữ nổi, thì tay đâu mà nắm giữ thứ gì! Hãy cho đi! Hãy yêu thương phục vụ!”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình trên quý vốn sống Chúa ban, và sử dụng tất cả vì lòng mến Chúa, yêu người. Amen.

06/11 THỨ BẢY TUẦN 31 TN

Rm 16,3-9.16.22-27; Lc 16,9-15.

YÊU CHÚA TRÊN HẾT MỌI SỰ, ĐỂ YÊU NHAU...

“Nếu các con không trung thành trong việc tiền của gian dối, thì ai sẽ giao của chân thật cho các con”.

Tin mừng hôm nay Chúa Giê-su muốn cho chúng ta hiểu rằng tiền bạc của cái vật chất là hồng ân Chúa ban cho chúng ta, để chúng ta sống và sống xứng đáng là con cái Chúa. Phải đón nhận hồng ân này và trung tín với Chúa. Vì thế, ai trân quý tiền bạc như ân sủng và sử dụng hữu ích cho mình, cho đời là làm đẹp ý Chúa, là trung tín với Chúa. Còn ai tham lam tiền bạc vun quén, thụ hưởng riêng mình, là bất tín với Chúa, là chuốc họa vào thân. Người lúc nào cũng nghĩ đến tiền, nặng lòng với tiền bạc của cái vật chất, thì chẳng có thời gian mà nhớ tới Chúa, chẳng có nặng lòng với Chúa! Người luôn cậy dựa nơi sức mạnh đồng tiền, thì không cậy vào Chúa được, nếu không nói là bất cần!

Chúa Giê-su dạy: “Không đầy tớ nào có thể làm tôi hai chủ: vì hoặc nó ghét chủ này và mến chủ kia; hoặc phục chủ này và khinh chủ nọ. Các con không thể làm tôi Thiên Chúa mà lại làm tôi tiền của được”

Đức Thánh Cha Phanxico nói: “Mọi sự dữ đều ngang qua tiền bạc”. Ngài muốn nhắc nhở mọi thành phần giáo hội luôn phải cảnh giác trước lòng tham lam tiền của vật chất thế gian này cách vô độ, không có điểm dừng. Bởi vì, tham lam tiền bạc là bằng lòng để mình bị cuốn sâu vào chỗ chết trong cái mạng nhện không có lối ra. Thiết nghĩ, tiền bạc là đại diện cho danh lợi dục dẫn lối con người vào chỗ diệt vong.

Trong gia đình, ai còn nặng lòng yêu tiền, thì chẳng có lòng yêu Chúa, yêu nhau, yêu người. Bây giờ, còn tiền thì còn sống với nhau, hết tiền thì để bỏ nhau. Thật đáng tiếc.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa trên hết mọi sự, để nhờ yêu Chúa, họ yêu nhau trọn đời. Amen.

07/11 CHÚA NHẬT 32 THƯỜNG NIÊN.

1V 17,10-16; Hr 9,24-28; Mc 12,38-44 (hoặc Mc 12,41-44).

QUẢNG ĐẠI CHO ĐI, TRÂN TRỌNG NHẬN VỀ

“Bà góa nghèo này đã bỏ nhiều hơn hết”.

Bà góa nghèo bỏ vào hòm tiền, chỉ hai đồng tiền nhỏ, nhưng là tất cả gia tài của mình, nghĩa là, bà không còn đồng nào nữa cho ngày mai! Chúa Giê-su vui lòng. Cũng có người bỏ vào hòm tiền rất nhiều tiền, nhưng là những đồng tiền dư, và họ còn rất nhiều tiền cho tương lai! Nhiều người ca tụng!

Trong mắt loài người thì cái nhiều được xác nhận qua việc cân đong đo đếm bằng số lượng, nhưng trong mắt Chúa Giê-su, trong mắt Thiên Chúa, thì cái nhiều được xác nhận qua tấm lòng quảng đại, qua tình yêu khiêm tốn, chân thành.

Chúa muốn chúng ta hãy cho đi với tất cả tấm lòng quảng đại, và cũng hãy đón nhận về với tất cả tấm lòng trân trọng quý mến. Nhớ chuyện “có đứa con út trong nhà kia, bệnh tim bẩm sinh, phải nỗ lực lắm, năm 12 tuổi mới được mổ tim. Sau đó, Út được đi học và học xong đại học. Năm thứ ba đại học, Út vừa đi học vừa đi làm thêm. Tháng đầu tiên được một triệu, Út gửi cho cha 500. Cha cầm tờ 500, mà rung rung nước mắt, và quyết định dùng số tiền này để photo 50 tập sách “Lời Tỏ Tình” đầu tiên. Và theo đó, tháng nào cha cũng viết, cũng có photo sách để biếu. Vậy mà, từ tờ bạc 500 ấy đến nay, cũng đã được 50 tháng rồi! Đồng tiền nhỏ của con, bỗng dựng thành giá trị lớn, thành giá trị đẹp cho đời”.

Còn nhớ chuyện ở quê, trong những ngày dịch bệnh, có người đi câu được ít cá, về chia nhà vài con; có người đi bẫy được ít cú, cũng về chia nhà vài con; có cụ bà kia trồng được ít rau lang, sáng sớm ra hái ngọn, bảo cậu con trai đem cho bà con người một nắm... “Rau lang xào tỏi...đây!”. Thế là cả xóm có những bữa cơm đủ cả rau, cá, thịt... đủ tình quê đậm đà!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình quảng đại cho đi và trân trọng nhận về, sống vui tình Chúa, sống vui tình người. Amen.

08/11 THỨ HAI TUẦN 32 TN

Kn 1,1-7; Lc 17,1-6.

GƯƠNG SÁNG, THỨ THA VÀ ĐỨC TIN

“Dù một ngày bầy lân nó trở lại nói cùng con rằng: Tôi hối hận, thì con hãy tha cho nó”.

Ba bài học trong bài Tin Mừng hôm nay, đó là: không làm gương xấu, hãy tha thứ, và hãy vững tin vào Thiên Chúa.

Cha mẹ dạy con bằng gương sáng đạo đức. Gương sáng của người có đạo là sống những nhân đức mà Chúa Giê-su dạy trong Tin Mừng. Cứ hãy lấy Tin Mừng làm chuẩn mực đạo đức cho đời sống chúng ta, chứ đừng theo đòi cách sống “trông như là đạo đức” của xã hội, nhất là trong xã hội vô thần, duy vật này! Chẳng hạn, cha mẹ quá bận tâm đến tiền bạc vật chất, không phải là làm gương xấu cho con đó sao? Cha mẹ ganh tỵ, hơn thua, thành kiến, yêu người này ghét người kia... không phải là làm gương xấu cho con đó sao?

Hãy làm gương sáng cho con về đời sống giáo lý chuẩn mực của Ki-tô hữu, đó là: Yêu mến Chúa trên hết mọi sự và yêu người như Chúa yêu. Hãy bắt đầu từ trong gia đình. Gương sáng sáng chói nhất phải là lòng khoan dung tha thứ đối với tất cả những ai làm tổn thương, làm thiệt hại gia đình mình! Anh em trong nhà mà không yêu nhau, không tha thứ cho nhau, thì ai dám tin chúng mình sẽ yêu ai, sẽ thứ tha cho ai. Lòng yêu thương, khoan dung, tha thứ kiến tạo một gia đình bền vững ở đời này, và được sum họp ở đời sau nữa.

Hãy làm gương sáng cho con cái về Đức Tin. Ước gì các gia đình luôn nhớ điều này: Di sản lớn nhất cha mẹ để lại cho con cái không phải là tiền của bạc vàng, cơ ngơi sự nghiệp hãy sở hữu với nhà đất, nhưng phải là Đức Tin vào Thiên Chúa quyền năng và xót thương. Bởi, “Có Đức Tin, rồi sẽ có tất cả”, chứ không phải “có tất cả rồi sẽ có Đức Tin”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn Tin Cậy Mến Chúa và sống Tin Mừng của Chúa trong nhà và giữa đời. Amen.

09/11 THỨ BA TUẦN 32 TN

Kn 2, 23 - 3, 9; Lc 17, 7-10

TẠ ƠN CHÚA, KHÔNG PHẢI ĐỂ CHÚA TẠ ƠN CON

“Chúng tôi là đầy tớ vô dụng: vì chúng tôi đã làm điều chúng tôi phải làm”.

Có lời nguyện tắt của một cụ già rằng: “Lạy Chúa, con làm việc để tạ ơn Chúa, chứ không phải để Chúa tạ ơn con”. Khi được hỏi tại sao cụ có lời nguyện này, cụ chia sẻ: “Lúc còn trẻ, làm được chút việc gì, tôi cũng mong mọi người ghi nhận sự đóng góp của tôi cho Giáo Hội. Khi về già, tôi nhận thấy rằng tôi đã phạm tội “đòi Chúa phải biết ơn tôi”. Và tôi quyết từ nay sẽ luôn làm việc để tạ ơn Chúa, vì Chúa đã ban cho tôi quá nhiều, đến muôn đời cũng không đền đáp nổi”.

Thiết tưởng cụ già kia đã suy gẫm Lời Chúa hôm nay: “Phần các con cũng vậy, khi các con làm xong mọi điều đã truyền dạy các con, thì các con hãy nói rằng: "Chúng tôi là đầy tớ vô dụng, vì chúng tôi đã làm điều chúng tôi phải làm”

Quả thực, tất cả công việc của chúng ta đang làm, dù là cho gia đình, xã hội hay giáo hội, cũng là việc bổn phận của chúng ta và mang tâm tình tạ ơn Chúa. Một cô giáo đến trường, một bà bán bún bò Huế, một chị bán rau, hay anh xe ôm, bé bán vé số đi nữa thì cũng đang làm việc “mình phải làm” để có cuộc sống cho mình và gia đình. Chủ tịch Hội Đồng Giáo Xứ hay hội viên Bà Mẹ Công Giáo chuyên quét nhà thờ, đều là việc “mình phải làm” theo ý Chúa. Việc phải làm ấy luôn là một hồng ân và phải được làm với tâm tình tạ ơn Chúa. Bấy giờ, mỗi người sẽ nhận ra việc của mình là một ơn gọi đã được Chúa đặt định và luôn được Chúa chúc phúc để trở thành việc cao rao tình thương Chúa, sáng danh Chúa.

Ước gì, không có ai tìm việc mình thích làm cho sáng danh mình, cho thỏa mãn những đam mê của mình.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình chu toàn mọi việc với lòng yêu mến, tạ ơn Chúa, và cho vinh danh Chúa. Amen.

**09/11 CUNG HIẾN ĐỀN THỜ LA-TÊ-RA-NÔ, lễ kính.
Ed 47,1-2.8-9.12 (hoặc 1Cr 3,9c-11.16-17); Ga 2,13-22.**

ĐỀN THỜ MỚI, LÀ THÂN THỂ CHÚA GIÊ-SU
“Người có ý nói đền thờ là thân thể Người”.

Sách Biên Niên Sử ghi: “Sau khi vua Sa-lô-môn hoàn tất Đền Thờ ĐỨC CHÚA và cung điện nhà vua, kể cả mọi công trình vua dự tính thực hiện về Đền Thờ ĐỨC CHÚA và về cung điện nhà vua, thì ĐỨC CHÚA hiện ra với vua ban đêm và phán: “Ta đã nghe lời người cầu nguyện và đã chọn nơi này làm nhà dâng hy lễ cho Ta”. Từ nay, Ta sẽ ghé mắt nhìn và lắng tai nghe lời cầu nguyện dâng lên ở nơi đây, vì Ta đã chọn và thánh hoá nhà này, để muôn đời Danh Ta ngự tại đây; Ta sẽ để mắt nhìn và để lòng ưa thích nơi này mãi mãi” (2 Sb 7, 11-12,16). Tiên tri Edekiel viết về Đền Thờ của Thiên Chúa rằng: “Tôi đã thấy nước từ bên phải đền thờ chảy ra, và nước ấy chảy đến những ai, thì tất cả đều được cứu rỗi”

Tin Mừng hôm nay cho biết: Chúa Giêsu thanh tẩy đền thờ Giêrusalem. Người xua đuổi những người buôn bán trong đền thờ vì làm cho đền thờ ra ô uế, ra tục hóa. Người Do-thái bảo Người rằng: “Ông hãy tỏ cho chúng tôi thấy dấu gì là ông có quyền làm như vậy”. Người trả lời: “Các ông cứ phá huỷ đền thờ này đi, nội trong ba ngày Ta sẽ dựng lại”. Và Thánh Gioan chú thích “Người có ý nói đền thờ là thân thể Người”.

Chúa Giê-su là Thành Thánh Giê-ru-sa-lem mới, không chỉ là nơi Thiên Chúa gặp gỡ con người, con người gặp gỡ Thiên Chúa, mà còn là nơi “dòng suối cứu độ tuôn trào từ cạnh sườn bị đâm thấu”. Vì thế, mỗi tín hữu, khi nhận lãnh dòng suối cứu độ này từ dòng nước rửa tội, đã tháp nhập thân thể mình với Chúa Ki-tô và trở nên đền thờ Thiên Chúa ngự trị.

Lạy Chúa, mừng lễ cung hiến đền thờ Laterano, chúng con nguyện xin cho các gia đình biết giữ gìn ngôi nhà và tâm hồn luôn tinh tuyền, xinh đẹp, đầy yêu thương, xứng đáng nơi thờ phượng Thiên Chúa, nơi Thiên Chúa ngự trị. Amen,

**10/11 THỨ TƯ TUẦN 32 TN. Thánh Lê-ô Cả, GH, TSHT
Kn 6,1-11; Lc 17,11-19.**

CÒN CHÍN NGƯỜI KIA ĐANG Ở ĐÂU?

“Không thấy ai trở lại tôn vinh Thiên Chúa, mà chỉ có người ngoại bang này”.

Mười người phung hủi được chữa lành, mà chỉ có một người dân ngoại trở lại cảm tạ và tôn vinh Chúa Giê-su. Còn chín người kia đang ở đâu?

Trong đời thường, nếu có ai đã từng làm phước cho chúng ta vượt qua hoạn nạn, đau khổ, bệnh tật, nghèo túng...chúng ta vẫn thường nhớ ơn họ, và tìm cách đáp đền phần nào ân nghĩa ấy. Một lời cảm ơn, một chút quà nhỏ, một lần ghé thăm...Đó là việc của “người có đạo làm người”.

Chúa Giê-su đang có ý trách người Do Thái, những con người được chọn là Dân Riêng của Thiên Chúa, mà chưa sống được cái lễ “đạo làm người” của xã hội loài người, thì nói chi đến việc sống cái lễ “Đạo làm con cái của Thiên Chúa”. Còn chín người dân riêng của Thiên Chúa đang ở đâu?

Phải thật thà khiêm tốn mà nói rằng, có không ít người công giáo, đã không nhận ra ơn lành của Chúa tràn đầy trên mỗi người, mỗi gia đình, đã không sống tâm tình tạ ơn Chúa, lại còn luôn ta thán, rên rỉ, trách móc Chúa.

Những ngày dịch bệnh bị phong tỏa ngột ngạt trong khu nhà trọ ẩm thấp, chật chội, có người la lên rằng: “Trời ơi cho tôi chút không khí để thở”. “Trời ơi cho tôi chút tự do để đi lại. Tôi cuồng chân rồi”. Và cũng có người ngộ ra: “Bình thường, chẳng phải mất tiền mua khí thở. Bây giờ, phải mua từ trăm rưỡi đến triệu rưỡi một bình, để cứu người nhà, cứu cả nhà!”.

Hãy tạ ơn Chúa luôn trong mọi hoàn cảnh, vì Chúa ban muôn hồng phúc cho chúng ta, và nhất là đã ban mạng sống của Con Một Người, để cứu mạng chúng ta khỏi chết đời đời!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra ơn yêu thương quan phòng của Chúa, và luôn dâng lời cảm tạ Chúa. Amen.

11/11 THỨ NĂM TUẦN 32 TN . T. Mactinô thành Tours
Kn 7,22-8,1; Lc 17,20-25.

CHỌN CHÚA GIÊ-SU LÀ TẤT CẢ CHO CUỘC ĐỜI
“Nước Thiên Chúa ở giữa các ông”.

Chúa Giê-su nói với người Do Thái rằng: “Nước Thiên Chúa đang ở giữa các ông”. Chúa Giê-su muốn cho người Do Thái biết, chính Người là Đấng được Chúa Cha sai đến để thiết lập triều đại của Thiên Chúa trên trần gian này. Triều đại của Thiên Chúa, thay cho triều đại của âm vương ma quỷ. Triều đại của Tin Mừng bình an, hạnh phúc, thay cho triều đại của nỗi buồn bất ổn bất hạnh. Triều đại của sự sống đời đời đã thay cho triều đại của sự chết ngàn thu.

Chỉ nơi Chúa Giê-su, chứ không có nơi nào khác, con người mới có sự sống mới của Thiên Chúa, mới có sự công chính đích thực, sự bình an hạnh phúc đích thực của Thiên Chúa ngay trong cuộc sống trần gian bất chính đau khổ này.

Lời Chúa muốn chúng ta cũng hãy xác tín như thế, một lần cho một đời, để chúng ta đặt niềm tin, niềm hy vọng, niềm yêu mến vào đúng địa chỉ mang lại hạnh phúc cho mình.

Với các bạn trẻ, các gia đình trẻ, thì hình như hãy còn ngờ vực, hoặc đang cố tình nhắm đến những địa chỉ như “giàu có, danh phận, cơ ngơi, sự nghiệp” làm hướng đến cho mình. Trong khi đó, một số người già muốn sẽ chia kinh nghiệm quý giá này là: “Hãy chọn Chúa Giê-su làm tất cả cho đời mình. Bởi vì, nếu có tất cả trần gian này, mà không có Chúa Giê-su, thì xem như chúng ta mất tất cả!”. Hẳn là, những người già đã kinh qua bao là chuyện phủ phàng hư ảo của những địa chỉ danh lợi dục ở trần gian, và chia sẻ này đáng tin cậy.

Ước gì các gia đình nhận ra hạnh phúc đích thực của chúng ta không phải là của cải vật chất thế gian này, mà là được sống theo Lời Chúa Giê-su dạy, sống Tin Mừng bình an.

Lạy Chúa, xin cho cá gia đình vui sống Tin Mừng của Chúa, và cảm nghiệm được hạnh phúc vô biên. Amen.

**12/11 THỨ SÁU TUẦN 32 TN T.Giôsaphát, Gm, Tử đạo
Kn 13,1-9; Lc 17,26-37.**

KHÔNG AI Ở MÃI NƠI NÀY MÀ HƯỞNG THỤ

“Cũng xảy ra như thế trong ngày Con Người xuất hiện”.

Ai cũng mong được sống bình yên và lâu dài trên trần gian này để thụ hưởng hạnh phúc. Và dẫu có biết hạnh phúc ấy là hạnh phúc chóng vánh mau qua, nay còn mai mất, thì lòng cũng cứ những ước muốn, khát khao, tìm kiếm. Người trẻ đã đành, mà người luống tuổi, rồi già cả, cũng cứ thế. Hóa ra thế giới vật chất trần gian này có sức cuốn hút mê hoặc con người ta đến nỗi phải mê muội bỏ cả đời chạy theo tìm kiếm nó, và cho tới giờ sắp chết hã còn ham chuộng, hã còn tiếc nuối!

Chúa Giê-su nhắc lại chuyện Lụt Đại Hồng Thủy: trong khi gia đình Ông Noe vào tàu để được cứu sống, thì người ta thoả mái vui chơi hưởng thụ cho đến khi nước lũ dâng tràn, cũng vẫn đang hã còn hưởng thụ, vui chơi! Thành Sodoma bị lửa diêm sinh từ trời thiêu đốt khi con người đang vui chơi, chỉ có gia đình ông Lót được cứu, nhưng khi chạy ra khỏi thành, bà Lot tiếc nuối ngoái lại nhìn thành, đã chết đứng tại chỗ!

Quả thực, Thiên Chúa muốn chúng ta được bình an vui khỏe trên trái đất này, nhưng không phải để ở mãi nơi đây mà hưởng thụ, mà là để chuẩn bị cho cuộc sống vĩnh cửu ở đời sau. Sẽ có một ngày tận thế, không còn sự sống trần gian này nữa, và Chúa Ki-tô đến xét xử con người, thưởng phạt công minh. Ngày ấy là ngày nào chưa ai biết, và cũng không ai chắc mình sẽ còn sống đến ngày ấy, bởi sự chết là ngày cùng tận của mỗi người, là ngày Chúa đến với mỗi người. Những ngày dịch bệnh covid, hẳn chúng ta đã rõ chuyện “hai người chung một giường, thì một người bị đem đi, một người được để lại”.

Vậy, cứ hã sống vui với Tin Mừng và bình an. Thánh Don Bosco nói: “Các con cứ vui chơi nhưng đừng phạm tội”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình có được nguồn vui hạnh phúc đích thực, là lắng nghe và sống Lời Chúa dạy. Amen.

13/11 THỨ BẢY TUẦN 32 TN

Kn 18,14-16;19,6-9; Lc 18,1-8.

KIÊN NHẪN KÊU CẦU LÀ TRUNG TÍN

“Thiên Chúa sẽ minh xử cho những kẻ Người tuyển chọn hàng kêu cứu với Người”.

Hãy kiên nhẫn kêu cầu Chúa, vì Chúa luôn quảng đại, rộng lượng, từ bi, và Chúa ưa thích lòng kiên nhẫn của chúng ta. Bởi chính sự kiên nhẫn kêu cầu Chúa, biểu lộ lòng trung tín một mực tuyệt đối của chúng ta với Chúa. Còn sự ngã lòng, cho thấy đức tin của chúng ta non yếu và kém trung thành.

Đừng đến kêu cầu Chúa theo kiểu cầu may, nhưng hãy với đức tin chân thật và lòng mến nồng nàn. Cũng đừng chán nản khi Chúa chẳng ban cho theo ý mình, nhưng phải nhận ra điều Ngài đang ban cho ta, là theo thánh ý khôn ngoan của Người. “Lắm lúc ta xin một điều, mà Chúa lại ban cho điều khác, vì Ngài khôn ngoan đã cân nhắc cho con cái Ngài”.

Vậy, khi kêu cầu, thì hãy kêu cầu Chúa ban cho ta điều đẹp ý Chúa, chứ đừng xin Chúa ban cho ta theo ý của ta. Bấy giờ phép lạ sẽ xảy ra, và chúng ta sẽ cảm nghiệm được sự khôn ngoan thượng trí của Chúa là dường nào.

Một linh mục đi dâng lễ ở một giáo điểm. Đi qua một cánh rừng, trời mưa to. Ngài quỳ xuống cầu nguyện cho bớt mưa để có thể đến dâng lễ cho bà con đang chờ. Thế nhưng, trời càng mưa to. Cha càng cầu nguyện khẩn thiết. Mưa ướt cả người, cả bánh lễ.. . Cha đành quay về! Đến trưa mới được tin: có một bọn cướp đang chờ cha đi qua cánh rừng đó để bắt giết cha, nhưng chúng thất vọng vì cha chẳng có đi qua!

Cũng thế, trong đời sống gia đình, nếu suy gẫm lại lời kinh nguyện kiên trì trong những chặng gian nan nan khôn khó, hẳn là chúng ta sẽ nhận ra Chúa đã nhậm lời kêu cứu và thực hiện biết bao phép lạ diệu kỳ cho chúng ta theo ý Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn kiên trì kêu cầu Chúa, và tin Chúa luôn thương ban cho điều tốt nhất. Amen.

14/11 CHÚA NHẬT 33 THƯỜNG NIÊN.

Đn 12,1-3; Hr 10,11-14.18; Mc 13, 24-32.

NGƯỜI Ở ĐÂU ĐÂU MÀ NHIỀU THẾ!

“Người sẽ quy tụ những người được tuyển chọn từ khắp bốn phương trời”.

Chúa Giê-su nói về ngày tận thế: Sau cảnh khốn cực kinh hoàng khi “mặt trời sẽ ra tối tăm, mặt trăng sẽ mất sáng, các ngôi sao sẽ từ trời rơi xuống và các sức mạnh trên trời sẽ bị lay chuyển” là cảnh huy hoàng rực rỡ của một “Trời Mới, Đất Mới của Ngày Cứu độ”. Suy niệm đoạn Tin Mừng này, tác giả Gã Tuần Phiên có đoạn thơ rằng: “Kìa, người ở đâu đâu mà nhiều thế? À thì ra khắp bốn bề năm châu, đủ màu da, ngôn ngữ cả địa cầu, cùng nhịp bước tiến vào nơi hạnh ngộ! Lòng hân hoan, miệng reo hò, tay vỗ, chung lời mừng Đấng Cứu Độ vinh quang, Người uy nghi ngự trên mây vàng, ban Lời Xót Thương, cửa Thiên Đàng rộng mở!”.

Lời Chúa nói về ngày tận thế không có ý làm cho chúng ta hoang mang, hoảng sợ, nhưng muốn cho chúng ta vui mừng vì sự chết là lối dẫn vào sự sống mới, và chúng ta sẽ được cứu độ, sẽ được sống trong Trời Mới, Đất Mới hạnh phúc vĩnh cửu với Thiên Chúa. Lời Chúa nói về ngày tận thế còn nhắc nhở chúng ta rằng cuộc sống trần gian này là cõi tạm chóng vánh phải qua đi, phải tàn vong, để chúng ta dứt khoát không nuôi tiếc “nồi thịt bên đất khách”, chẳng luyến lưu “vẻ đẹp chiếc áo phù hoa”, chẳng tìm lại chi kỷ niệm của “một thời vàng son oanh liệt” hay “ngày ấy đâu rồi”. Bởi tất cả phải qua đi. Tất cả đang qua đi, để chỉ còn một nghĩ suy, một khát vọng, đó là: được sống hạnh phúc muôn đời trong Nước Thiên Chúa.

Có một độc giả khi đọc đoạn thơ của Gã Tuần Phiên trên đây, đã viết bình luận như thế này: “Kìa, người ở đâu đâu mà nhiều thế?... Em tin rằng, trong số ấy....có em”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khát khao được sống trong Nước Chúa, để luôn sống theo Lời Chúa dạy. Amen.

14/11 CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

Lc 9,23-26

HẠT GIỐNG TRỞ SINH CÁC TÍN HỮU

“Ai liều mất mạng sống mình vì tôi, thì sẽ cứu được mạng sống ấy”.

Ngày ấy các Thánh Tử Đạo Việt Nam đã anh dũng chấp nhận cái chết để bảo vệ Đức Tin Công Giáo, để tuyên xưng Chúa Giê-su là Đấng Cứu Độ, tuyên xưng Thánh Giá là giá cứu chuộc đáng kính thờ. Các Thánh đã không bước qua Thánh Giá, không bỏ Chúa Giê-su, nhưng bằng lòng để cho các vua chúa quan quyền trần gian hành hình đủ cách man rợ cho đến chết! Không chỉ 117 vị đã được Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phao-lô II tuyên phong Hiển Thánh ngày 19 tháng 6 năm 1988, mà còn hơn ba trăm ngàn người công giáo, trong đó đa số là giáo dân, cũng đã bị chôn sống, bị chém giết cả gia đình, gia tộc, cả xóm, cả làng, cả họ đạo. Hiện nay, những ngôi mộ tập thể của các thánh tử đạo đang còn ở các giáo xứ, giáo phận, là chứng tích hùng hồn về một đức tin và tình yêu mãnh liệt hơn sự chết!

Các bạn trẻ hôm nay, khi nghe kể về chuyện cha ông chúng ta tử vì đạo, họ nghĩ gì? Ước gì đừng có bạn trẻ nào cho là “chuyện chính trị xã hội thì nó phải như vậy” rồi! Nhưng hãy hiểu đây là hồng ân quý giá của Thiên Chúa ban cho Giáo Hội Việt Nam, để Giáo Hội có ngày hôm nay. Máu các thánh tử đạo là hạt giống trở sinh các tín hữu (Sanguis martyrurum semen christianorum - Tertulianô (160-225)).

Thời nay, không có cách giết người theo đạo Chúa như ngày xưa, nhưng các bạn trẻ luôn phải chiến đấu trước những cám dỗ yêu chuộng vật chất quá lẽ mà bỏ Chúa, cám dỗ phạm tội lỗi luật Chúa. Sa chước cám dỗ là bỏ Chúa, là bước qua thập giá. Hãy can đảm từ bỏ cách sống bất chính, tội lỗi.

Lạy Chúa, xin tạ ơn Chúa và xin giúp các gia đình noi gương các thánh Tử Đạo mà chiến thắng chước cám dỗ. Amen

14/11 CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

Ga 17,11b-19

THẤU HIỂU ĐƯỢC LÒNG YÊU CỦA CHÚA

“Thế gian đã ghét họ”.

Chúa Giê-su ngược mắt cầu xin Chúa Cha gìn giữ những ai tin vào Người và đang sống giữa thế gian này. Người xin cho họ hiệp nhất, yêu thương và kiên vững trước những cám dỗ bất chính ở đời.. Người xin cho họ được sống mãi trong niềm tin và tình yêu của Cha, qua Người Con, và cho họ được vui mừng bình an và hạnh phúc vĩnh cửu.

Chúa Giê-su thấu hiểu nỗi khổ của những người đón nhận, sống và loan truyền Lời Người. Người nói với Chúa Cha “Thế gian đã ghét họ” và xin Cha gìn giữ họ khỏi ác thần.

Lời Chúa mang lại cho chúng ta niềm vui lớn lao, vì chúng ta được Ba Ngôi Thiên Chúa luôn ưu ái, chăm sóc, gìn giữ, nhờ Chúa Giê-su yêu thương chúng ta.

Các Thánh Tử Đạo là cha ông chúng ta, đã bị thế gian ghét bỏ, xua trừ, giết chết, không phải vì họ sống khiếm tốn hiền hòa dễ thương chân thật công chính, nhưng vì họ mang danh Chúa Giê-su, mang danh Ki-tô hữu. Vì Chúa Giê-su, mà họ bị ghét bỏ. Nhưng không phải vì bị thế gian ghét bỏ, mà họ bỏ Chúa Giê-su. Vì họ đã thấu hiểu lòng yêu của Chúa Giê-su, họ yêu mến Chúa Giê-su, và tin tưởng họ sẽ được hưởng trọn vẹn niềm vui với Người trong Nước Thiên Chúa.

Thì ra, chuyện Tử vì Đạo, không chỉ là chuyện của Đức Tin, mà còn là chuyện của trái tim. “Khi đã hiểu lòng nhau, thì ai nào để bỏ nhau cho được. Người sẽ thủy chung, sau như trước, như thuở ban đầu mới yêu nhau”. Cũng vậy, thơ Gã Tuần Phiên có đoạn suy gẫm về Tử Đạo: “Thấu hiểu được lòng yêu của Chúa, thì không bỏ Chúa được đâu em. Sự chết không còn kinh hãi nữa, nhưng là hạnh phúc rất êm đềm..”

Mừng các Thánh Tử Đạo Việt Nam, Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu Chúa trên hết mọi sự ở thế gian này. Amen.

14/11 CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

Mt 10,17-22

VỮNG TIN LỜI CHÚA CÓ SỨC MẠNH DIỆU KỲ

“Các con sẽ bị điệu đến nhà cầm quyền và vua chúa vì Thầy, để làm chứng cho họ và cho dân ngoại biết”

Chúa Giê-su nói: “Các con hãy coi chừng người đời, vì họ sẽ nộp các con cho công nghị, và sẽ đánh đập các con nơi hội đường của họ...”. Khi nghe những lời này hẳn là các môn đệ sẽ nao núng, lo sợ lắm! Bởi, theo một con người, mà chẳng thấy được vinh quang, lợi lộc gì, lại phải gặp toàn là những hiểm nguy, thì thật là liều lĩnh, nếu không nói là dại dột.

Chúa Giê-su thấu hiểu nỗi lòng của họ. Vì thế, Người củng cố niềm tin của họ bằng Lời chân thật: “Khi người ta bắt nộp các con.... Thánh Thần của Cha các con nói trong các con....ai bền đỗ đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu độ”.

Lời Chúa Giê-su quả là có sức mạnh diệu kỳ đến nỗi các môn đệ, rồi đến các tín hữu thời giáo hội sơ khai, đến giáo hội các nước, và ngay cả cha ông chúng ta nữa, đã vững một lòng tin, bền một lòng cậy và nồng nàn một lòng mến mà vượt qua mọi thử thách gian lao để làm chứng cho Nước Chúa. Tất cả đã được nhận lãnh ơn cứu độ với triều thiên vinh quang.

Các thánh Tử Đạo Việt Nam đã nêu gương sáng cho chúng ta về việc lắng nghe Lời Chúa, vững tin vào Lời Chúa, và thực hành Lời Chúa ngay trong cuộc sống đời thường của mình. Cái chết của cha ông chúng ta không phải cái chết của người “liều mạng hay dại dột”, nhưng là cái chết “hiến thân và khôn ngoan” để sống đời đời hạnh phúc trong Nước Chúa.

Ước gì các gia đình Việt Nam hôm nay vui mừng tạ ơn Chúa vì dòng máu anh hùng của Tổ Tiên chúng ta đã làm chứng cho Nước Chúa và gây dựng nên một Giáo Hội Việt Nam đang rất sinh động lời ca tụng, hiệp nhất, và chứng tá.

Lạy Chúa xin cho các gia đình noi gương cha ông, vững tin vào sức mạnh của Lời Chúa, mà anh dũng sống đạo. Amen.

15/11 THỨ HAI TUẦN 33 TN

1Mcđ 1,10-15.41-43.54-57.62-64; Lc 18,35-43.

ÁY ĐÔI MẮT CHƯA MỘT LẦN NHÌN XUỐNG

“Người muốn Ta làm gì cho người? - Lạy Ngài, xin cho tôi được xem thấy”.

Thật cảm động câu chuyện Chúa Giê-su chữa lành cho người mù ăn xin bên vệ đường. Cảm động vì mù thì không thể làm gì để kiếm sống được ngoài việc xin ăn. Cảm động vì khi được tin Chúa Giê-su đi ngang qua, anh đã mạnh dạn kêu lên “Lạy ông Giêsu con vua Đavít, xin thương xót tôi!”. Cảm động vì có những người bảo anh nín thinh đi, anh lại càng la to hơn: “Lạy con vua Đavít, xin thương xót tôi!”. Cảm động vì nếu có ai đó cản ngăn anh ta, thì Chúa Giê-su mời anh ta đến... lắng nghe, thấu hiểu, và xuống tay chữa lành cho anh.

Câu chuyện có điểm tương phản, đó là, những người có mắt thấy, thì chỉ thấy anh ấy mù, mà không thấy được nỗi đau, không thấy khát vọng, không thấy lòng tin chân thành của anh, và cũng chưa chắc thấy Đức Giê-su lại có khả năng chữa lành cho anh! Hóa ra, họ có mắt thấy mà như không thấy. Còn anh mù, mù lòa thể lý, nhưng sáng đôi mắt đức tin.

Xin Chúa chữa lành đôi mắt đức tin của chúng ta. Bởi, chúng ta cũng đã từng mù lòa, như lời bài hát rằng: “Mắt con mãi nhìn lên Con Chúa treo trên thập giá, nhưng sao lòng chẳng động, dù chỉ là một chút xót xa”. “Mắt con mãi nhìn xem thương tích anh em cùng khốn, nhưng sao lòng chẳng động, dù chỉ là một chút xót thương”. “Áy đôi mắt huyền nhưng chưa có khi nào nhìn xuống những mảnh đời vô vọng đang cầu xin một chút xót thương”. Vâng, đó là cách mù lòa của chúng ta, những người có đôi mắt đẹp, đôi mắt sáng, đôi mắt thẩm mỹ tưởng đẹp ra, sáng ra, ai dè mù lòa, thêm mù lòa!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn giúp nhau nhìn thấy lòng xót thương và hồng ân của Chúa, nhìn thấy bao mảnh đời đau khổ đang khao khát lời an ủi, sự sẻ chia. Amen.

16/11 THỨ BA TUẦN 33 TN

2Mcb 6,18-31; Lc 19,1-10.

NHÀ EM CHỈ THIẾU CUỐN TIN MỪNG

“Con Người đến tìm kiếm và cứu chữa điều đã hư mất”.

Chuyện ông Gia-kêu, người thu thuế, gọi lên cho chúng ta nhớ lại Lời Thánh Vịnh 84: “Tín nghĩa ân tình nay hội ngộ, hòa bình công lý đã giao duyên. Từ trời cao, công lý nay nhìn xuống. Nơi đất thấp, hòa bình đã mọc lên” (Tv 84, 11-12)

Ông Gia-kêu chân thành, rất chân thành từ ước muốn gặp Chúa Giê-su, đến việc thể hiện cách ngộ nghĩnh, việc đón tiếp vui vẻ, và cuối cùng là việc biến đổi diệu kỳ.

Chúa Giê-su thấu hiểu lòng chân thành ấy, và đáp lại, Người cho ông thỏa mãn khát khao chính đáng là được gặp Chúa Giê-su để biến đổi cuộc đời. Và cuối cùng, Chúa Giê-su tuyên bố: “Hôm nay, nhà này được ơn cứu độ”.

Quả thực, trong mắt của người đời, thì ông Gia-kêu là người tội lỗi. Nhưng trong mắt Thiên Chúa, thì ông lại là người chân thành được Chúa yêu thương, được Con Thiên Chúa viếng thăm, và được cứu độ. Vì đúng là: “Con Người đến tìm kiếm và cứu chữa điều gì đã hư mất”.

Hình như các gia đình chúng ta cũng luôn khát khao đổi mới, nhưng là khát khao đổi mới phương tiện, tiện nghi nhà cửa, trang phục, thẩm mỹ, thể hình, vóc dáng, chứ chưa khát khao Lời Chúa để đổi mới tâm hồn, con người, cách sống. Một Giáo Lý viên hỏi các em: “Nhớ xem, nhà các em có thiếu thốn thứ gì không?” Có em kia trả lời: “Thưa, nhà em không thiếu thứ gì cả, tivi, tủ lạnh, máy lạnh, máy thể dục, xe máy, xe hơi, đều có....nhưng hình như nhà em chỉ thiếu cuốn Tin Mừng. GLV trả lời: “Không sao em, miễn là không thiếu Tin Mừng”.

Ước gì, mỗi nhà luôn có cuốn Tin Mừng, và tham dự suy niệm Tin Mừng trên các phương tiện hiện đại...

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khát khao đón nhận Lời Chúa, để nhờ sống Lời Chúa, gia đình được ơn cứu độ. Amen.

17/11 THỨ TƯ TUẦN 33 TN
2Mcb 7,1.20-31; Lc 19,11-28.

NÉN BẠC CỦA CHÚA, CON CHÔN Ở SAU HÈ
“Sao người không gửi bạc Ta ở ngân hàng”.

Có câu chuyện này: “Anh ấy học giỏi, xong đại học. Ra trường mấy năm, sau đó lập gia đình. Không hiểu anh ta buồn gì, mà từ sau khi vợ sinh con thứ ba, anh bỗng dưng trầm ngâm ít nói. Ngày ra vườn làm đôi việc nhẹ nhàng. Chiều tối đến uống rượu một mình sau hè, cho tới lúc lặn ra ngủ. Vợ con có đọc kinh ở nhà trên, anh ta cũng không lên.... Tuần trước anh bị té gãy chân, đi bệnh viện về nằm một chỗ. Cha sở xuống thăm anh. Nghe tâm sự buồn bã thất vọng của anh, Cha sở nói với anh về dụ ngôn nén bạc này, và kết luận, cha nói: “ T ơi, nếu giờ này Chúa hỏi con “Nén bạc của Ta đâu”, thì con trả lời sao? Anh trả lời: “Thưa Cha con sẽ nói: Lạy Chúa, con xin lỗi Chúa, nén bạc của Chúa con chôn ở sau hè. Con sẽ đào hè lấy nó lên và làm cho nó sinh lợi”.

Chúa ban cho mỗi chúng ta một số nén bạc làm vốn liếng là thời gian, sức khỏe, sắc đẹp, trí khôn trí hiểu, tài năng để làm lợi cho chính mình và mọi người. Thế nhưng, không ít người đã đem chôn nén bạc ở sau hè, ở sòng bài, ở bàn thuốc phiện, ở vũ trường, ở động lác, ở quán bar quán bia, đề đóm, cá độ... ở những nơi mà không những không sinh lợi ích gì cho mình, lại làm mất đi nhân phẩm người con yêu của Chúa.

Chúa muốn chúng ta dùng những ân huệ của Chúa ban cho, để làm cho mỗi ngày trở nên xứng đáng là người con yêu của Chúa hơn. Có ân huệ của Chúa mà không dùng, lại làm cho đời mình ra lem luốc, xấu xa vì tội lỗi, là đắc tội với Chúa.

Ước gì các gia đình luôn giúp nhau nhận ra, trân trọng, và sử dụng những nén bạc Chúa ban, để làm ích lợi thiêng liêng cho mình, cho gia đình và cho mọi người.

Lạy Chúa, xin tạ ơn Chúa vì nén bạc thời gian, xin giúp chúng con làm việc ích cho đời và cho vinh danh Chúa. Amen.

**18/11 LỄ CUNG HIẾN THÁNH ĐƯỜNG
PHÊ-RÔ VÀ PHAO-LÔ. Cv 28, 11-16. 30-31; Mt 14, 22-33
CÓ THẦY ĐÂY! ĐỪNG SỢ!**

“Xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến cùng Thầy”

Hoàng đế Constantinô và các người kế vị xây dựng Thánh đường Phê-rô năm 350 và Thánh đường Phao-lô năm 390. Đền thánh Phê-rô, vì xuống cấp, đổ nát, đã được xây dựng lại vào thời giáo hoàng Jules II (1503-1513) và được Đức Giáo Hoàng Urbain VIII cung hiến lại năm 1626. Đền thánh Phao-lô vì bị hỏa hoạn năm 1823, đã được xây dựng lại theo cùng mẫu thiết kế cũ, và được Đức Giáo Hoàng Piô IX cung hiến lại ngày 10 tháng 12 năm 1854, với sự tham dự của các giám mục từ khắp nơi trên thế giới qui tụ về nhân dịp công bố tín điều Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội. Năm 1568, Đức Giáo Hoàng Piô V cho ghi vào lịch phụng vụ Rôma ngày 18-11 mừng lễ cung hiến này chung cho cả hai thánh đường.

Lời Chúa trong lễ kỷ niệm cung hiến thánh đường Phê-rô và Phao-lô cho chúng ta biết về đức tin và lòng nhiệt thành của vị tông đồ cả, là thánh Phê-rô, giám mục đầu tiên của Giáo Hội. Đền thờ như tòa nhà của Đức Tin Công Giáo dựa trên nền tảng đức tin của các Thánh Tông Đồ. Giáo hội như chiếc thuyền trôi trên biển sóng, mà vị thuyền trưởng là Đức Giê-su, Đấng sẽ đưa chúng ta về đến bến bờ vĩnh cửu.

Hãy noi gương các thánh tông đồ mà nhiệt thành và vững tin vào Chúa Giê-su. Biết thân phận con người yếu hèn, cũng hãy yên tâm, Người sẽ kéo chúng ta lên, Người không thể để chúng ta đắm chìm trong biển đời mê muội.

Giáo hội là Giáo Hội Thánh Thiện của những người chưa thánh thiện có lòng khát khao nên thánh thiện. Hãy chúc tụng Chúa và cầu xin cho mọi người tin tưởng vào Đức Giê-su, yêu mến Giáo Hội, và yêu mến các đấng kế vị các tông đồ.

Lạy Chúa, xin giữ gìn đền thờ tâm hồn con xinh đẹp, để được sống trong Giáo Hội Chúa thánh thiện, vững bền. Amen.

18/11 THỨ NĂM TUẦN 33 TN

1Mcđ 2,15-29; Lc 19,41-44.

ƯỚC GÌ EM ĐÓN NHẬN TÌNH ANH

“Chớ chi người hiểu sứ điệp mang hòa bình cho người”.

Thánh Thánh Giê-ru-sa-lem là một thực thể vật lý, nhưng lại mang một ý nghĩa vô cùng thiêng thánh, vì là nơi Thiên Chúa đã chọn lựa và thánh hóa để Người gặp gỡ dân Người, và dân Người tỏ bày lòng tin kính, thờ phượng Người. Thế nhưng, người Do Thái đã không còn thờ phượng Thiên Chúa duy nhất và trên hết mọi sự nữa, họ biến Thành Thánh thành nơi buôn thần bán thánh, mưu cầu danh lợi, và nhất là họ không đón nhận Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa, Đấng Cứu Độ.

Thành thánh chưa sụp đổ, nhưng lòng tin, sự thờ phượng đã tan tành. Vì thế, Chúa Giê-su thương khóc thành thánh, là thương khóc cho niềm tin con người đã bị cuốn bay theo chiều gió danh lợi dục. Người lấy làm tiếc cho thánh thánh sẽ sụp đổ điêu tàn, “sẽ không còn hòn đá nào trên hòn đá nào, vì người đã không nhận biết giờ người được thăm viếng”.

Chúa cũng đang nói, và đang tiếc cho chúng ta, vì tâm hồn và thân xác chúng ta là đền thờ cho Ba Ngôi Thiên Chúa ngự trị, thế nhưng, chúng ta đã làm cho hồn xác ra như nhớt, không còn tinh tuyền nữa, vì chất đầy những dục vọng hư đời.

“Chớ chi người hiểu biết sứ điệp mang hoà bình lại cho người”. Lời này cho thấy Chúa Giê-su yêu Dân Người và đau buồn đến chừng nào khi họ không đón nhận Tình Yêu của Người. Bởi vậy, có người ví von Chúa Giê-su như gã thất tình thương khóc Giêrusalem, với lời thơ lãng mạn rằng: “Ước gì em đón nhận tình Anh, để em được mùa xuân vĩnh cửu”.

Chúa cũng đang khát khao chúng ta đón nhận tình yêu và Lời Tin Mừng của Người. Xin đừng để Người phải khóc!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn gìn giữ hồn xác tinh tuyền, khát khao, đón nhận và sống Lời Tin Mừng Chúa Giê-su, để Tình Yêu Chúa Ba Ngôi luôn ngự trị. Amen.

19/11 THỨ SÁU TUẦN 33 TN

1Mcđ 4,36-37.52-59; Lc 19,45-48.

TINH TUYỀN ĐỀ ĐÓN NHẬN TÌNH CHÚA YÊU

“Các người đã biến đền thờ Thiên Chúa thành sào huyệt trộm cướp”.

Chúng ta đang sống những ngày cuối cùng của năm Phụng Vụ, hình ảnh những ngày cuối đời trần gian của chúng ta. Lời Chúa trong những ngày này lại nhắc đi nhắc lại về thành thánh Giê-ru-sa-lem cũ. Hẳn là Giáo Hội muốn gợi ý chúng ta nhớ đến thành thánh Giê-ru-sa-lem Mới là Chúa Ki-tô, Đấng Cứu Độ chúng ta. Chính Chúa Ki-tô quy tụ chúng ta thờ phượng Thiên Chúa, và nhờ Chúa Ki-tô chúng ta tiến vào Nước Hằng Sống của Thiên Chúa Ba Ngôi.

Giáo hội còn muốn nhắc nhở chúng ta hãy dùng Lời Chúa Ki-tô mà thanh tẩy tâm hồn mình cho tinh tuyền theo tinh thần của Tin Mừng, nên thành thánh mới với Chúa Giê-su, không vương mây may chút tí ố. Bây giờ, tâm hồn chúng ta chỉ đề đón nhận tình yêu Chúa và sẽ chia tình Chúa cho đời!

Có một đoạn tự sự của tác giả M. Sao Khuê rằng: “Phải thực khiêm tốn mà nói rằng, ai đã đi qua cuộc đời này, đều đã không ít lần “biến đền thờ tâm hồn mình thành sào huyệt trộm cướp” bởi chất đầy những gian tham dục vọng hư hèn. Nói như thế, có thể không vừa lòng một số người luôn chủ quan sự thánh thiện, đạo đức của mình, và cho rằng đó là sự xúc phạm đến họ. Nhưng ước gì những người ấy hãy tha thứ cho đa số chúng tôi là tội nhân, và cầu nguyện cho chúng tôi được lắng nghe Lời Chúa mà quyết tâm thanh tẩy tâm hồn chúng tôi”.

Lời Chúa không sai. Nhận xét của Chúa về chúng ta không sai. Ước gì các gia đình cùng giúp nhau dọn sạch những ước muốn xấu xa, những dục vọng hư hèn ra khỏi tâm hồn, để hoàn toàn tinh tuyền xứng đáng cho tình yêu Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến Chúa trên hết mọi sự, để yêu nhau, và yêu mọi người như Chúa yêu. Amen.

20/11 THỨ BẢY TUẦN 33 TN

1Mcđ 6,1-13; Lc 20,27-40.

ĐỪNG LƯU LUYẾN CÔI TRẦN GIAN NÀY NỮA

“Thiên Chúa không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng của kẻ sống”.

Nhóm người Sa-đốc không tin vào sự sống lại, bởi họ ảo tưởng rằng sự sống lại là sẽ lại sống một cuộc sống như ở trần gian hôm nay, cũng dựng vợ gã chồng, cũng ăn uống, cũng vui chơi và có vẻ như Nước Thiên Chúa là một thành phố mới hoa lệ, một đất nước mới văn minh tha hồ hưởng thụ.

Chúa Giê-su cho họ biết cuộc sống phục sinh là một cuộc sống hoàn toàn thiêng thánh trong Thiên Chúa vô hình. Bảy giờ, con người được sống sự sống của các thiên thần và không bao giờ phải chết nữa. Nơi Thiên Chúa, không có sự chết. Nơi Thiên Chúa chỉ có sự sống và sự sống ấy vĩnh cửu.

Không ít người trong chúng ta cũng mơ tưởng hạnh phúc phục sinh trong Nước Trời theo cách của người Sa-đốc, hoặc theo cách của một vài tôn giáo khác, nên mới có chuyện cúng kiếng cho người chết những thức ăn thức uống của người sống ở trần gian. Vì thế Giáo hội cho phép và cổ xúy việc hiếu nghĩa với người chết bằng việc đạo đức là kinh nguyện, hy sinh, thánh lễ cầu cho người chết, nhưng không cho phép các tín hữu thực hiện các việc biểu lộ sự sai lầm trong đức tin.

Chính những ý nghĩ sai lầm về sự sống lại, làm cho chúng ta suy giảm tâm trọng lòng yêu mến Chúa, và việc khát khao ơn phục sinh không phải để sống trọn vẹn trong tình yêu Chúa, mà là để tiếp tục hưởng thụ hạnh phúc ảo ở trần gian.

Ước gì các gia đình giúp nhau loại trừ những ý nghĩ sai lầm ấy, đừng để lòng lưu luyến côi trần gian này nữa, nhưng để lòng khát khao phục sinh nên tinh tuyền, là được sống trong sự sống thần linh của Thiên Chúa muôn đời.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu Chúa, yêu nhau, hôm nay trên trần gian, và mai sau trong Nước Chúa. Amen.

21/11 CN 34 TN. CHÚA GIÊ-SU KI-TÔ VUA VŨ TRỤ
Đn 7,13-14; Kh 1,5-8; Ga 18,33b-37.

CHÂN LÝ CỦA NƯỚC THIÊN CHÚA

“Quan nói đúng: Tôi là Vua”.

“Con Thiên Chúa làm người” đứng trước vành móng ngựa của trần gian, để phải chịu sự chất vấn của quý tòa đời. Hình ảnh ấy gợi lên cho chúng ta hình ảnh ví von của “những chiếc bình sành tra hỏi ông thợ gốm” rằng ông là ai, ông đã làm gì. Quả thực, loài thợ sinh lại tra hỏi Đấng Sáng Tạo. Thế mà, Đấng Sáng Tạo đầy quyền năng lại khiêm hạ đến tận cùng để trả lời về Sự Thật của Nước Thiên Chúa, và cuối cùng là “ngoan ngoãn như con chiên hiền lành bị đem đi giết”.

Đúng là “Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, thì những người của tôi đã chiến đấu để tôi không bị nộp cho người Do-thái, nhưng mà nước tôi không thuộc chốn này”.

Một Thiên Chúa quyền năng không thể tru diệt đám thợ sinh này sao? Ông Thợ Gốm không thể đập nát những chiếc bình sành này sao? Thiên Chúa đã chấp nhận biến cái có thể thành không thể, để cho con dân mình được thứ tha, được cứu độ và được sống. Và đó là Chân Lý của Thiên Chúa.

“Quan nói đúng. Tôi là Vua. Tôi sinh ra và đến trong thế gian này là chỉ để làm chứng về Chân lý. Ai thuộc về Chân lý thì nghe tiếng Tôi”.

Như vậy, ai sống đức yêu người, sống lòng xót thương, sống khoan dung, tha thứ, ấy là những người “thuộc về Chân Lý” của Chúa Ki-tô, của Con Thiên Chúa, và là những công dân đích thực của Nước Thiên Chúa dưới sự bảo bọc che chở an toàn của Vua Giê-su Ki-tô.

Bởi vì, Chúa Giê-su Ki-tô đã thực hiện Chân Lý Xót Thương của Thiên Chúa trong sứ vụ làm người, cho nên, Người được Chúa Cha trao Vương Quyền để làm Vua Vũ Trụ, Vua muôn loài. Thánh Phao-lô viết: “Chúa Ki-tô vì chúng ta

đã vâng lời cho đến chết và chết trên thập giá. Vì thế Thiên Chúa đã tôn vinh Người và ban cho Người một danh hiệu, vượt trên muôn danh hiệu”

Còn theo Thánh Gioan Thánh sử, thì chính nhờ sự vâng phục chu toàn thánh ý Cha của Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa, mà nhân loại mê muội kia nhận ra “Chúa là Thiên Chúa, Đấng đang có, đã có, và sẽ đến, là Đấng Toàn Năng phán: “Ta là Alpha và Ômêga, là nguyên thủy và là cứu cánh”

Đúng là “Chính nhờ Người, với Người, và trong Người mà mọi danh dự và vinh quang đều quy về Chúa là Cha Toàn Năng, trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời”.

Lễ Chúa Ki-tô Vua, kết thúc năm Phụng Vụ, nhắc nhở việc kết thúc hành trình dương thế, để về đến cùng đích đời người của chúng ta. Vì thế, mừng Lễ Chúa Giê-su Ki-tô Vua, ước gì mỗi Ki-tô hữu chúng ta hãy tận hưởng niềm vui diệu kỳ của những người được sống “Chân lý của Thiên Chúa”, đó là “sống đức yêu người, sống lòng xót thương, sống khoan dung, tha thứ” như Chúa Giê-su đã sống, để xứng đáng với danh hiệu là “công dân Nước Trời” của “Vua Giê-su Ki-tô”.

Thảo nào, trong ngày thẩm phán, Vua Giê-su Ki-tô nói: “Nào những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các ngươi ngay từ thuở tạo thiên lập địa. Vì xưa Ta đói, các ngươi đã cho ăn; Ta khát, các ngươi đã cho uống; Ta là khách lạ, các ngươi đã tiếp rước; Ta trần truồng, các ngươi đã cho mặc; Ta đau yếu, các ngươi đã thăm nom; Ta ngồi tù, các ngươi đã đến thăm”.

Để kết, có câu nguyện nhỏ: sau giờ kinh tối trước Lễ Chúa Ki-tô Vua, ông Tư nói với các con: “Có việc mà cha thao thức và cầu nguyện mãi. Đó là, các con yêu thương nhau, cha rất vui. Nhưng còn chuyện bà Tám trước nhà, có anh em chưa làm hòa, chưa bỏ qua cho bà ấy. Ba năm rồi. Đừng giận nữa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tôn vinh Chúa Giê-su là Vua, và sống trọn vẹn Chân Lý yêu thương của Người. Amen.

**21/11 Đức Trinh nữ Ma-ri-a dâng mình trong đền thờ
Đc 2,14-17; Mt 12,46-50.**

DÂNG MÌNH CHO THIÊN CHÚA

“Ai thi hành ý muốn của Cha tôi, Đấng ngự trên trời, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi”.

Theo thánh truyền: Tiền Phúc Âm của Thánh Giacôbê, Trinh Nữ Maria khi vừa lên 3 tuổi đã được cha mẹ dâng vào Đền thờ Giêrusalem. Maria đầy ơn Chúa, sung sướng tiến lên đền. Trong dịp đặc biệt này, Maria đã khấn cùng Chúa sống đồng trinh trọn đời, hiến thân phụng sự Chúa và vui sống với các trinh nữ trong Đền thờ. Việc Đức Mẹ dâng mình vào Đền thờ Giêrusalem đã được Thánh Evodiô, một trong bảy mươi hai môn đệ của Chúa Giêsu ghi chép. Đức Trinh Nữ Maria dâng mình trong Đền thờ để trọn đời hiến thân cho Thiên Chúa, và phục vụ công trình cứu chuộc loài người.

Thiết lập Lễ Đức Mẹ dâng mình, Giáo hội cảm tạ Thiên Chúa đã tuyển chọn Đức Trinh Nữ Maria trong hàng con cái loài người, đã chuẩn bị người lên chức phẩm cao sang làm Mẹ Chúa, và cộng tác trong công cuộc Cứu thế; Giáo hội tôn vinh ngợi khen Đức Trinh Nữ đã sẵn lòng tuyệt đối tận hiến mình cho Thiên Chúa; và Giáo hội cũng khuyến khích mọi người noi gương Mẹ dâng mình cho Chúa, để sống với Chúa và cho nhiệm cuộc cứu rỗi của Người.

Lời Chúa mời gọi chúng ta noi gương Mẹ Maria mà dâng mình cho Thiên Chúa, qua việc nghe và thực thi Lời Chúa Giê-su. Ai nghe và giữ Lời Chúa Giê-su, người ấy thi hành ý muốn của Thiên Chúa Cha, người ấy thuộc về gia đình của Thiên Chúa, được chung phần sứ vụ cứu rỗi của Chúa Giê-su, được thừa hưởng trọn vẹn ơn lộc nghĩa tử của Thiên Chúa, và cùng được vinh dự với Người trong Nước Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho chúng con dâng hiến trọn vẹn thân xác linh hồn của chúng con cho Chúa, để chúng con hoàn toàn thuộc về Chúa, và thực thi thánh ý Chúa trong đời. Amen.

22/11 THỨ HAI TUẦN 34 TN T. Cêcillia, trinh nữ, TĐ Đn 1,1-6.8-20; Lc 21,1-4.

SỐNG TRONG SỰ CHĂM SÓC CỦA CHÚA

“Người thấy một bà góa nghèo khó bỏ vào đó hai đồng tiền nhỏ”.

Đã có những ngày mà giá trị đồng tiền xuống thấp đến mức “không có cũng không sao, mà có cũng chẳng làm được gì”. Và bỗng dưng, nắm rau “càng cua trộn dấm” hay “càng cua mì tôm” lại ngon như chưa từng được thưởng thức, nếu không nói là ngon hơn những ngày thịt cá thừa mứa kia. Đúng là, những ngày ấy là những ngày “sống trong sự chăm sóc của Chúa”, sống trong niềm vui sẻ chia của mọi người! Bây giờ, tiền nào mua được niềm vui, vàng nào mua được hạnh phúc.

Mùa covid thật kinh hoàng. Nhưng ít là, nó cũng để lại cho mỗi người nhiều điều đáng suy gẫm về các giá trị!

Tin Mừng hôm nay kể về chuyện “dâng cúng vào đền thờ”. Có những người bỏ vào hòm tiền rất nhiều tiền, nhưng là số tiền dư thừa, và để cho người ta biết mình bỏ nhiều tiền, được cái tên cái tuổi! Họ tìm cái danh cho mình, không phải cho danh Chúa, không phải vì lòng yêu mến đền thờ và việc chung. Họ cũng không có ý tìm niềm vui qua việc dâng hiến và nhất là không có ý “sống trong sự chăm sóc của Chúa”.

Ngược lại, có bà góa kia không cần biết chuyện ngày mai bắt đầu “vào mùa covid”, cũng không cần biết ngày mai “tiền trở nên vô hiệu”, mà cũng chẳng màng “ngày mai sẽ ra sao”. Bà chỉ cần biết một điều thôi, là cứ hào phóng bỏ vào hòm tiền hai đồng tiền cuối cùng, xem như dâng hiến cả đời mình cho Thiên Chúa. Chúa Giê-su lại khen số tiền của bà nhiều nhất, vì bà đã cho đi tất cả, để trở nên trắng tay, và bằng lòng “sống trong sự chăm sóc của Thiên Chúa”!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tín thác vào Chúa, và cảm nghiệm niềm vui “sống trong sự chăm sóc của Chúa” thì hạnh phúc hơn nương dựa vào các giá trị trần gian. Amen.

23/11 THỨ BA TUẦN 34 TN

Đn 2,31-45; Lc 21,5-11.

ĐỪNG ĐỂ BỊ XÓA SỔ TRONG NGÀY THỂ MẶT

“Không còn hòn đá nào nằm trên hòn đá nào”.

Thánh Thành Giê-ru-sa-lem cũ, không chỉ là công trình được xây cất bằng gạch đá vật lý, nhưng còn là công trình của niềm tin như là chất liệu thiêng thánh. Thế nhưng, niềm tin của dân Do thái đã đổi hướng, xem như chất liệu thiêng thánh không còn kết dính nữa, thì rõ là thành thánh Giê-ru-sa-lem sẽ “Không còn hòn đá nào nằm trên hòn đá nào”. Niềm tin sụp đổ thì đền thờ cũng không còn.

Năm 1994, Đức Cha Phao-lô Huỳnh Đông Các, Giáo Phận Quy Nhơn, giảng lễ cung hiến Thánh Đường Giáo Xứ Hiệp Đức, Ngài nói: “Tạ ơn Chúa vì Thánh Đường được xây dựng rất Gothic, để hướng lòng mọi người lên tới trời cao, lên tới Thiên Chúa. Vì thế, ước gì mọi người hãy hiệp nhất trong nhân đức thờ phượng Thiên Chúa, để duy trì và phát triển giáo xứ này. Khi niềm tin không còn, thì nhà thờ không sụp đổ cũng phải bán đi như một số nhà thờ bên Mỹ vậy. Vì thế, hãy luôn giúp nhau giữ vững niềm tin vào Thiên Chúa, để nhà thờ là nơi Thờ Phụng Chúa, là nơi yêu thương hiệp nhất, và cũng là nơi Loan báo Tin Mừng cứu độ”.

Lời Chúa hôm nay nói đến viễn cảnh của ngày thể mặt: nơi nào không có “thờ phượng Chúa, không yêu thương nhau và không làm chứng cho Nước Chúa”, thì nơi ấy sẽ đổ nát hoang tàn. Cũng thế, ai “không thờ phượng Chúa, không yêu thương nhau và không làm chứng nhân cho Nước Chúa”, cũng sẽ bị xóa sổ! Đừng để bị xóa sổ trong ngày thể mặt.

Đã vào những ngày cuối cùng của Năm Phụng Vụ, ước gì các gia đình hãy cùng nhau rà soát lại đời sống đức tin cây mền của chúng ta, để khỏi bị xóa sổ trong ngày thể mặt.

Lạy Chúa xin cho các gia đình luôn thờ phượng Chúa, yêu nhau, yêu người và làm chứng cho Nước Chúa. Amen.

24/11 THỨ TƯ TUẦN 34 TN

Đn 5,1-6.13-14.16-17.23-28; Lc 21,12-19.

SAU CÁI CHẾT CỦA KI-TÔ HỮU

“Các con sẽ bị mọi người ghét bỏ vì danh Thầy, nhưng dù một sợi tóc trên đầu các con cũng sẽ chẳng hư mất” (18)

Cuộc sống của những người tin vào Chúa Ki-tô, gọi là Ki-tô hữu, là cuộc sống từ bỏ mọi sự ở thế gian này và chấp nhận Thánh Giá Chúa Ki-tô.

Từ bỏ mọi sự thế gian này là cách sống của người khôn ngoan. Bởi, mọi sự thế gian này là phù vân, nếu chúng ta không từ bỏ nó, thì nó cũng từ bỏ chúng ta. Không có gì là bền lâu. Chẳng có gì là vĩnh cửu. Tất cả là hữu hạn, là chóng vánh, là mau qua. Tất cả sẽ tàn tạ, sẽ về với hư không đời đời kiếp kiếp. Ai đặt niềm tin, ai yêu mến, ai gắn liền đời mình với cái tàn tạ hư không, sẽ cùng chung số phận tàn tạ hư không với nó. Cũng vậy, việc nhận lấy thánh giá Chúa Ki-tô là việc của người khôn ngoan. Bởi, chính Thánh Giá Chúa Ki-tô là con đường dẫn chúng ta đến sự sống vĩnh cửu. Ai nói mình tin Chúa Ki-tô mà không yêu mến thánh giá và vác thánh giá với Người, là người giả tin, chưa thật lòng tin.

Chúa nói: *“Người ta sẽ tra tay bắt bớ, ức hiếp và nộp các con đến các hội đường và ngục tù, điệu các con đến trước mặt vua chúa quan quyền vì danh Thầy: các con sẽ có dịp làm chứng”* *“Các con sẽ bị mọi người ghét bỏ vì danh Thầy, nhưng dù một sợi tóc trên đầu các con cũng sẽ chẳng hư mất”*.

Hẳn là, mỗi chúng ta đều biết, số phận của mình là đau khổ, là hy sinh, là thập giá, là nhục hình và cả sự chết nữa, nhưng không vì thế mà chúng ta được phép thối thác, lại phải can đảm và tin tưởng tiến bước để làm chứng cho mọi người rằng: sau cái chết của Ki-tô hữu, là sự phục sinh vinh hiển và sự sống đời đời trong Đức Ki-tô.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con vững tin và can đảm nhận lấy đau khổ vì yêu, để làm chứng cho Nước Chúa. Amen.

24/11 T.AN-RÊ DỮNG LẠC VÀ CÁC BẠN TỬ ĐẠO **Mt 10, 17-22**

SỨC MẠNH CỦA TÌNH YÊU VÀ ÂN SỦNG

“Các con sẽ bị điệu đến nhà cầm quyền và vua chúa vì Thầy, để làm chứng cho họ và cho dân ngoại biết” (Mt 10, 18)

Những gì Chúa Giê-su nói với các môn đệ hôm nay trong, đều đã xảy ra đối với Tín Hữu Việt Nam trong giai đoạn hạt giống Tin Mừng mới được gieo nơi quê hương này. Tại sao cha ông chúng ta đủ sức mạnh chịu đựng đòn roi, gông cùm xiềng xích, đủ các cách thức hành hình, nhục nhã đau đớn, và cả những cách giết chết tàn nhẫn dưới mắt con người? Tại sao trăm ngàn tín hữu Việt Nam đủ sức kiên trì mà tuyên xưng Chúa trước mặt nhà cầm quyền tàn ác bấy giờ?

Sức mạnh và lòng kiên trì ấy phát xuất từ lòng tin của con người và ân sủng của Thiên Chúa. Không thể tin vào Chúa Giê-su Ki-tô và quý chuộng thập giá của Người, nếu không có nguồn trợ lực từ Thiên Chúa. Nguồn trợ lực ấy chính Thánh Thần: *“Thánh Thần của Cha các con nói trong các con”*. Thánh Thần củng cố đức tin và làm gia tăng lòng xác tín thập giá cứu độ, gia tăng lòng yêu mến thập giá Chúa Ki-tô. Như Thánh Phao-lô nói: *“Thập giá là sự điên rồ đối với những kẻ hư mất; nhưng đối với những người được cứu độ là chúng ta, thì điều đó là sức mạnh của Thiên Chúa”*.

Cha ông của chúng ta đã đón nhận đức tin và ân sủng, đã cộng tác với ân sủng để được vinh phúc tử đạo, làm chứng cho Nước Thiên Chúa trên quê hương này. Chúng ta hãy tạ ơn Chúa và noi gương các Ngài, anh dũng sống đức tin công giáo, anh dũng từ bỏ những điều bất chính, tội lỗi, anh dũng tuyên xưng Chúa trước mặt người đời bằng cách sống công chính, yêu thương, chan hòa, chia sẻ, anh dũng sống Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin cho chúng con luôn biết cộng tác với ân sủng của Chúa, để sống xứng đáng là con cái Chúa, xứng đáng là người tin yêu thập giá Chúa Ki-tô giữa cuộc đời. Amen.

24/11 T.AN-RÊ DỮNG LẠC VÀ CÁC BẠN TỬ ĐẠO
2Mcđ 7,1.20-23.27b-29; Rm 8,31b-39; Ga 17,11b-19
THẤU HIỂU ĐƯỢC LÒNG YÊU CỦA CHÚA

“Thế gian đã ghét họ”.

Chúa Giê-su ngược mắt cầu xin Chúa Cha gìn giữ những ai tin vào Người và đang sống giữa thế gian này. Người xin cho họ hiệp nhất, yêu thương và kiên vững trước những cám dỗ bất chính ở đời.. Người xin cho họ được sống mãi trong niềm tin và tình yêu của Cha, qua Người Con, và cho họ được vui mừng bình an và hạnh phúc vĩnh cửu.

Chúa Giê-su thấu hiểu nỗi khổ của những người đón nhận, sống và loan truyền Lời Người. Người nói với Chúa Cha “Thế gian đã ghét họ” và xin Cha gìn giữ họ khỏi ác thần.

Lời Chúa mang lại cho chúng ta niềm vui lớn lao, vì chúng ta được Ba Ngôi Thiên Chúa luôn ưu ái, chăm sóc, gìn giữ, nhờ Chúa Giê-su yêu thương chúng ta.

Các Thánh Tử Đạo là cha ông chúng ta, đã bị thế gian ghét bỏ, xua trừ, giết chết, không phải vì họ sống khiêm tốn hiền hòa dễ thương chân thật công chính, nhưng vì họ mang danh Chúa Giê-su, mang danh Ki-tô hữu. Vì Chúa Giê-su, mà họ bị ghét bỏ. Nhưng không phải vì bị thế gian ghét bỏ, mà họ bỏ Chúa Giê-su. Vì họ đã thấu hiểu lòng yêu của Chúa Giê-su, họ yêu mến Chúa Giê-su, và tin tưởng họ sẽ được hưởng trọn vẹn niềm vui với Người trong Nước Thiên Chúa.

Thì ra, chuyện Tử vì Đạo, không chỉ là chuyện của Đức Tin, mà còn là chuyện của trái tim. “Khi đã hiểu lòng nhau, thì ai nào để bỏ nhau cho được. Người sẽ thủy chung, sau như trước, như thuở ban đầu mới yêu nhau”. Cũng vậy, thơ Gã Tuần Phiên có đoạn suy gẫm về Tử Đạo: “Thấu hiểu được lòng yêu của Chúa, thì không bỏ Chúa được đâu em. Sự chết không còn kinh hãi nữa, nhưng là hạnh phúc rất êm đềm..”

Mừng các Thánh Tử Đạo Việt Nam, Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu Chúa trên hết mọi sự ở thế gian này. Amen.

25/11 THỨ NĂM TUẦN 34 TN

Đn 6,12-28; Lc 21,20-28.

HÃY ĐỨNG DẬY VÀ NGẪNG ĐẦU LÊN

“Giêrusalem sẽ bị các dân ngoại chà đạp, cho đến thời kỳ dành cho các dân ngoại chấm dứt”.

Chúa Giê-su nói cho chúng ta biết về toàn cảnh ngày thế mạt. Thành Giê-ru-sa-lem bị dân ngoại bao vây, bị chà đạp, nhưng thời của dân ngoại cũng phải chấm dứt để chuẩn bị cho thời Chúa Ki-tô đến phán xét trần gian.

Rất đổi kinh hoàng vì trái đất tưởng chừng mãi mãi xinh đẹp này, sẽ tiêu tan, và cả vũ trụ hùng vĩ tưởng chừng vĩnh cửu này, sẽ đến giờ bị xóa sổ. Giờ phút ấy, cả nhân loại khốn khó vì đứng bên bờ tử sinh, bên vực tồn vong đôi ngã.

Nhưng, đối với các tín hữu Chúa, thì Chúa Giê-su nói: “Khi những điều đó bắt đầu xảy đến, các con hãy đứng dậy và ngẩng đầu lên, vì giờ cứu rỗi các con đã gần đến”. Không có gì phải lo sợ, hoảng loạn, hay kinh hoàng đối với những người tin vào Chúa Ki-tô, vì đây là giờ của ơn cứu độ dành cho những ai tin vào Người, đây là giờ cứu độ đã được Chúa Ki-tô hứa chắc để kẻ tin Người luôn sống trong niềm vui mừng và hy vọng.

Cho tới phút này, chẳng có ai trong chúng ta dám chắc mình còn sống tới ngày ấy, để chứng kiến ngày Lời Thiên Chúa ứng nghiệm. Nhưng hẳn là, mỗi chúng ta sẽ trải qua giây phút kinh hoàng không kém khi đối diện với cái chết của chính mình - cái chết cố định nhưng giờ chết bất ngờ, cách chết không tự chọn. Vì thế, Lời Chúa muốn chúng ta hãy luôn giữ vững một lòng tin vào Chúa Ki-tô, sống theo Lời người, luôn yêu Chúa, yêu người, để có thể “đứng dậy và ngẩng đầu lên” trong vui mừng, tin yêu, hy vọng bất cứ lúc nào.

Lạy Chúa, chúng con sẽ phải đau buồn chứng kiến sự ra đi của người thân, nhưng xin Chúa giúp cho chúng con vững tin vào Lời Chúa, để người đi được an bình ra đi, và kẻ ở lại vững lòng mong đợi ngày sum họp trong Nước Chúa. Amen.

26/11 THỨ SÁU TUẦN 34 TN

Đn 7,2-14; Lc 21,29-33.

LUÔN HƯỚNG LÒNG VỀ NGUỒN CỘI

“Khi các con xem thấy những sự đó xảy ra, thì hãy biết rằng nước Thiên Chúa đã gần đến”.

Chúa Giê-su nói về ngày tận thế. Có những dấu chỉ kinh hoàng khi trần gian chuyển mình sụp đổ, và Chúa Giê-su là Đấng Phán Xét Chí Công sẽ đến xét xử gian trần. Thế nhưng, ấy là kế hoạch của Thiên Chúa cho trần gian. Còn mỗi chúng ta, luôn hãy tỉnh thức và sẵn sàng để đón nhận lệnh triệu hồi của Thiên Chúa, để về với Thiên Chúa là nguồn cội, là quê hương đích thực vĩnh cửu, là hạnh phúc nghìn thu.

Có một người già trên giường bệnh, tâm sự: “Thế giới ngoài kia vẫn sinh động, xanh tươi. Nhưng thế giới trong tôi đang rệu rã. Lục phủ ngũ tạng đang nổi loạn đòi trút quyền cai trị của tôi. Mạch máu đi về càng lúc càng tụt do lỗi nhịp. Tay tôi muốn với nhưng dường như chẳng bao giờ với tới. Chân tôi tê cứng tựa xiềng xích gông cùm chẳng cho phép bước nửa bước thêm. Mặt trời vẫn sáng ban ngày, và mặt trăng vẫn chiếu dọi ban đêm. Nhưng đôi mắt của tôi ơi có mở to ra cũng chẳng bao giờ nhìn thấy nữa. Tiếng chim vẫn hót đầu hè chùng rảnh rang lạnh lốt lấm, mà tai tôi như đóng kín lại rồi! Thế giới trong tôi đang đổ nhào chùng tận mặt!

Vâng! Thế giới ngoài kia vẫn xanh tươi. Thế giới trong tôi đang rệu rã. Nhưng tôi không được phép nuối tiếc điều chi cả, bởi tôi phải trở về nguồn cội là Đức Chúa của tôi. Vì Lời Chúa đã hứa chắc với tôi như vậy rồi. Tôi tín thác Chúa tôi”.

Chúa nói: “Thầy bảo thật các con, thế hệ này sẽ chẳng qua đi cho đến khi mọi sự ấy xảy đến. Trời đất sẽ qua đi; nhưng lời Thầy nói sẽ chẳng qua đâu”. Lời tình yêu cứu độ!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn hướng lòng về nguồn cội là Thiên Chúa, tỉnh thức sẵn sàng đón chờ giờ Chúa gọi về, và xin cho cả nhà sum họp trong Nước Chúa. Amen.

27/11 THỨ BẢY TUẦN 34 TN

Đn 7,15-27; Lc 21,34-36.

LUÔN SỐNG VÀ LÀM VIỆC TRƯỚC MẶT CHÚA

“Các con hãy tỉnh thức, để có thể thoát khỏi những việc sắp xảy đến”.

Ngày cuối năm Phụng Vụ, được Giáo Hội ví như ngày thế mạng, ngày cuối cùng của trần gian, ngày cuối cùng của đời người, ngày Chúa Giê-su đến trong vinh quang với uy quyền của vị Thẩm Phán giàu xót thương nhưng cũng rất công minh.

Chúa Giê-su nhắc nhở chúng ta hãy giữ mình luôn sống trong nghĩa tình với Chúa. Đừng vì mê mải kiếm tìm danh lợi đục trần gian mà phải tách rời Thiên Chúa. Đừng quên mối tình diệu vợi Chúa luôn dành cho chúng ta. Bao lâu còn nặng lòng với của cải vật chất thế gian, thì bấy lâu chúng ta thật khó giữ mình, bởi vì, vật chất có sức cuốn hút, mê hoặc chúng ta đến nỗi chúng ta ảo tưởng nó là hạnh phúc, và rồi sống trong ảo tưởng, từ chối sự hiện diện, can thiệp của Chúa.

Vì thế, Chúa bảo hãy tỉnh thức và cầu nguyện luôn. Hãy tỉnh thức, là hãy yêu mến Chúa trên hết mọi sự, thì mới có thể nhận ra sự dối trá, chóng vánh, ảo tưởng của hạnh phúc trần gian. Nhưng vì chúng ta là con người hèn mọn, cho nên, phải cầu nguyện luôn để nhờ sự trợ giúp của Chúa mới có thể đứng vững trước những nghiêng chiều về phía mê muội bất chính.

Khi nói đến việc cầu nguyện, chúng ta nghĩ ngay đến “giờ cầu nguyện”, và cho là do công việc làm ăn, nên không có giờ cầu nguyện. Suy nghĩ ấy chỉ là cách ngụy biện. Bởi việc cầu nguyện là sự kết hiệp với Chúa luôn luôn, nhớ đến Chúa luôn ở trước mặt mình và làm việc dưới đôi mắt Chúa. Làm việc và cầu nguyện không tách rời nhau, nên có thể nói: Làm việc là cầu nguyện: làm việc với Chúa và trước mặt Chúa luôn.

Lạy Chúa xin cho các gia đình yêu mến Chúa trên hết mọi sự thế gian, luôn sống và làm việc trước mặt Chúa, để mọi việc làm và mọi phút sống, đều thuộc về Chúa. Amen.

28/11 CHÚA NHẬT I MÙA VỌNG NĂM C
Gr 33,14-16; 1Tx 3,12-4,2; Lc 21,25-28.34-36.

MÙA YÊU CHÚA, MÙA YÊU NHAU

“Giờ cứu rỗi các con đã gần đến”.

Hôm nay, Giáo Hội khai mạc Năm Phụng Vụ mới, bắt đầu với Mùa Vọng, để dân Chúa sống lại tâm tình mong đợi Chúa đến cứu đời như Dân Riêng Thiên Chúa thuở xưa.

Con Thiên Chúa sẽ đến như đã được các tiên tri loan báo từ xa trước. Ngài là Đấng Cao cả trên các tầng trời sẽ ngự xuống, và thế lực ma quỷ đang thao túng trái đất này, sẽ phải khiếp run. Còn những ai khao khát trông mong Người thì Người bảo “Hãy vui mừng hân hoan đứng dậy và ngăn đầu lên” nhận lấy lòng từ bi thương xót và cứu độ. Tiên tri Isaia nói tên gọi của Người là : “Thiên Chúa là Đấng Công Bình của chúng tôi”. Nghĩa là, Người sẽ khai mở một nền Công Chính và Hòa Bình, thay cho cuộc sống bất chính và bất an bất hạnh mà con người phải gánh chịu vì hậu quả của tội nguyên tổ.

Với chúng ta, việc sống lại mùa vọng của Dân Chúa xưa, lại mang ý nghĩa mong chờ Chúa Ki-tô lại đến trong uy quyền vị thẩm phán chí công. Vì thế Chúa Giê-su bảo chúng ta hãy tỉnh thức cầu nguyện, đừng mê mải chuyện đời, đừng say sưa chè chén vô độ, đừng nặng lòng với cõi đời phù du chóng vánh, nhưng hãy khát khao quê hương vĩnh cửu ở trên trời.

Ai có thể “đứng dậy và ngăn đầu lên” đón Người đến? Chỉ có thể là những người sống Đức Công Chính của Người.

Ước gì các gia đình dùng Mùa Vọng này mà chấn chỉnh lại cách sống bất chính thành công chính, cách sống mê muội trần gian thành cách sống quý chuộng và mong chờ ơn cứu độ. Các gia đình sẽ vui sống bình an, hạnh phúc, khi đã làm hòa với Chúa, và làm hòa với nhau. Mùa yêu Chúa, mùa yêu nhau!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui mừng đón Mùa Vọng mới, đón Năm Phụng Vụ mới, như đón Mùa Hồng Ân, để gia đình nên thánh thiện, yêu thương và hạnh phúc. Amen.

29/11 THỨ HAI TUẦN 1 VỌNG

Is 2,1-5; Mt 8,5-11.

“CHÚNG TA SẼ TIẾN VÀO NHÀ THIÊN CHÚA”

“Nhiều người từ phương đông và phương tây sẽ đến trong nước trời”.

Trong mùa covid, chỉ cần một tin nhắn, một cuộc gọi của bạn bè người thân, là đã đủ mừng vui, vì còn có người nhớ nhau, quan tâm đến nhau, và nhất là biết người còn bình yên. Lời là người, là sự hiện diện của người, còn là sự quan tâm, tình thương, tình yêu của người. Rất đáng trân trọng.

Nhưng trong Tin Mừng hôm nay, còn có chuyện đẹp hơn thế. Viên đại đội trưởng đến xin Chúa Giê-su chữa bệnh cho đầy tớ của ông. Chúa nói: “Tôi sẽ đến chữa nó”. Viên đại đội trưởng đáp: “Lạy Thầy, tôi không đáng được Thầy vào dưới mái nhà tôi, nhưng xin Thầy chỉ phán một lời, thì thằng nhỏ của tôi sẽ lành mạnh”. Thế là Chúa Giê-su không đến, nhưng Lời Người đã chữa lành cho đầy tớ ông ta.

Từ việc một người ngoại tin rằng: ‘Lời Chúa Giê-su chính là sự hiện diện của Người’, Chúa Giê-su nói: “Nhiều người từ phương đông và phương tây sẽ đến trong nước trời”.

Quả thực, Chúa Giê-su làm người 33 năm, và chỉ có 3 năm rao giảng Nước Thiên Chúa, nhưng Lời của Người tồn tại tới muôn đời. Chúng ta chưa gặp mặt Chúa Giê-su, nhưng Chúa muốn chúng ta tin rằng: ‘Lời Chúa Giê-su chính là sự hiện diện của Người’ trong lòng, trong nhà chúng ta.

Ước gì mọi gia đình vui mừng đón nhận “Lời Chúa”, như tiếp đón chính Chúa Giê-su, nghe và thực hiện Lời Người, để được bình an đời này và đời sau nữa. Ước gì không có gia đình nào quá nặng lòng với vật chất thế gian, mà hờ hững, dừng đứng với Lời Chúa, để Lời Chúa qua tai cách đáng tiếc!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến, quý chuộng Tin Mừng Chúa Giê-su, nghe và thực hành Lời Người, để cả nhà sẽ sum họp với Người trong Nước Thiên Chúa. Amen.

30/11 THỨ BA TUẦN 1 VỌNG

Is 11: 1-10; Lc 10: 21-24

THÔNG HIỆP VỚI BA NGÔI THIÊN CHÚA

“Chúa Giêsu đầy hoan lạc trong Chúa Thánh Thần”

“Chúa Giêsu đầy hoan lạc trong Chúa Thánh Thần, Người nói: "Lạy Cha là Chúa trời đất, Con xưng tụng Cha, vì đã giấu không cho những người thông thái khôn ngoan biết những điều này, nhưng đã tỏ cho những kẻ đôn sơ”.

Thật hạnh phúc cho những ai khiêm nhường bé mọn đón nhận Chúa Giê-su và Tin Mừng của Người, vì họ được sống trong mâu nhiệm “sự thông hiệp toàn vẹn của Ba Ngôi Thiên Chúa: Cha, Con, và Thánh Thần”.

Chỉ có người khiêm nhường mới được mạc khải cho thấu hiểu lẽ khiêm nhường của Thiên Chúa khiêm nhường, và thấu hiểu, cảm nếm được lòng xót thương đầy khiêm nhường của một Thiên Chúa cao cả quyền uy.

Bởi vì, chỉ có người khiêm nhường mới dám nhận ra tình trạng khốn cùng của mình trong thân phận con người, và khao khát một nơi nương ẩn vững chắc là Thiên Chúa. Còn những ai kiêu căng tự cho mình là vĩ đại, không muốn hoặc không cần đến Thiên Chúa, người ấy sẽ bị diệt vong.

Pascal, một nhà toán học, nhà khoa học vĩ đại thế kỷ 17, còn là một Ki-tô hữu, đã từng nói: “Nếu bạn muốn tin vào Thiên Chúa, hãy quỳ gối xuống”. “Tìm đến Chúa Giê-su là tìm thấy Thiên Chúa và nhận ra tình trạng khốn cùng của mình”

Thời nay, văn minh vật chất lên ngôi, làm cho các bạn trẻ nghĩ đó là hạnh phúc. Có bạn còn cho rằng “hạnh phúc thật là sự giàu có danh lợi dục” và cố công cố sức mình mà tìm cho được. Nhưng rồi họ vỡ mộng, hoặc chắc chắn họ sẽ vỡ mộng, nếu họ không khiêm nhường mà tìm đến Chúa Giê-su, để qua Chúa Giê-su mà đến với Thiên Chúa, là nguồn hạnh phúc thật.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin yêu Chúa Giê-su, và an vui trong sự thông hiệp với Ba Ngôi Thiên Chúa. Amen

30/11 THÁNH AN-RÊ, TÔNG ĐỒ, lễ kính.

Rm 10,9-18; Mt 4,18-22.

ĐÁP LẠI LỜI MỜI GỌI LÀM TÔNG ĐỒ GIÁO DÂN

“Các ông bỏ lưới mà đi theo Người”. (Mt 4, 22)

Anrê tiếng Hy Lạp có nghĩa là mạnh mẽ can đảm. Thánh Anrê được vinh dự làm một trong số 12 tông đồ của Chúa Giêsu. Thánh Anrê là con của Gioa-na. Như em mình là Phêrô, Ngài làm thuyền đánh cá và không có gì khác ngoài chiếc thuyền. Như thế Ngài thuộc lớp người khiêm tốn được Chúa Giêsu yêu thương đặc biệt. Ngài vẫn sống tại làng Bethsaida nhỏ bé bên bờ biển Galilêa cũng gọi là hồ Giênezareth. Ngày ấy, khi ông cùng với em, là Phêrô đi thả lưới, Chúa Giêsu đã đi ngang qua và đưa lời gọi sẽ quyết định cuộc đời các Ngài: Hãy theo tôi, tôi sẽ làm các anh thành các ngư phủ lưới người ta.

Những người làm nghề chài lưới, vốn học thường ít ỏi, nhưng kinh nghiệm trên biển sóng thì chắc là không ai bằng, và đặc biệt là rất yêu biển, yêu sóng, yêu nghề. Thế nhưng, khi Chúa Giê-su mở lời mời gọi đi theo Người, để làm nghề ngư phủ trên biển đời, để đem về cho Chúa các linh hồn như những mẻ cá kỳ diệu, các ông đã đáp lại lời mời gọi ngay. Hãy thán phục sự nhiệt thành của các ông. Hãy thán phục sức cuốn hút từ tác động của Chúa Thánh Thần nơi Lời Chúa Giê-su. Hãy ca tụng Chúa, vì Chúa đã tìm đến những địa chỉ bé nhỏ khiêm nhường, để giao phó sứ mạng cao cả lớn lao. Và quả thực, cuộc đời của các Ngài, đã gắn liền với sứ vụ cứu thế của Chúa Giê-su, và đã can đảm chu toàn sứ vụ cho đến hơi thở cuối.

Mừng Thánh An-rê Tông Đồ, ước gì các gia đình luôn sẵn sàng đáp lại lời mời của Giáo Hội trong việc tông đồ giáo dân hôm nay. Mong đừng ai chê, cùng đừng ai từ chối vì nghĩ mình thấp bé, ít học, nhưng hãy tin tưởng sự hướng dẫn kỳ diệu của Chúa Thánh Thần đang làm việc trong chúng ta.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình trân trọng ơn gọi làm tông đồ giáo dân, và giúp nhau chu toàn sứ vụ. Amen.

17/10/2021 CHÚA NHẬT 29 TN B
THÁNH LỄ CẦU XIN ƠN CHỮA LÀNH
TRONG THỜI GIAN DỊCH BỆNH
Mc 4, 35-41

TIN MỪNG Mc 4, 35-41

Người này là ai mà cả gió lẫn biển đều vâng lệnh Người.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Marcô

- ³⁵ Ngày hôm ấy, khi chiều đến, Chúa Giêsu nói với các môn đệ: “Chúng ta hãy sang bờ bên kia”.
- ³⁶ Rồi đám đông dân chúng, các ông chở Người đi vì Người đang ở dưới thuyền; có nhiều thuyền khác cùng theo Người.
- ³⁷ Một trận cuồng phong nổi lên, những lớp sóng ập vào thuyền đến nỗi thuyền đầy nước.
- ³⁸ Người thì ở đằng lái dựa gối mà ngủ; các môn đệ đánh thức Người và nói: “Thưa Thầy, chúng con chết mất mà Thầy không quan tâm đến sao?”
- ³⁹ Người đứng dậy quát nạt gió và phán với biển: “Hãy im đi, hãy lặng đi”. Tức thì gió ngưng, biển lặng như tờ.
- ⁴⁰ Người nói với các ông: “Sao các con nhát sợ thế? Các con chưa có đức tin sao?”
- ⁴¹ Bấy giờ các ông kinh sợ và nói với nhau: “Người này là ai mà cả gió lẫn biển đều vâng lệnh Người?”

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

“Người này là ai mà cả gió lẫn biển đều vâng lệnh Người”.

Hai năm rông rã, mà thế giới vẫn chưa tiêu diệt được con vi rút bé xíu xiu mang tên Corona, lại cũng không theo kịp được đà biến thể chóng mặt của nó. Nó làm cho con người từ sợ hãi, hoảng loạn đến bao đau khổ, bi thương, tang tóc. Và còn hơn thế nữa, nó làm cho các dân nước từ ngờ vực đến bất nhất hiềm thù/ vì “không biết nó bởi ai, từ đâu đến”, và xem nó như là một loại vũ khí sinh học/ mà con người tự tạo ra để

hủy diệt lẫn nhau. Thế giới mất triệu triệu sinh mạng và cũng chẳng có quốc gia nào bình yên. Nhưng cái mất lớn hơn chẳng phải là thiệt hại về sinh mạng, kinh tế, mà là sự tổn thương sâu sắc về nền hòa bình thế giới trong lòng mỗi dân nước và cả cộng đồng nhân loại.

Tại Việt Nam quê hương thân yêu của chúng ta, cách riêng tại Sài Gòn và các tỉnh lân cận miền Nam, cơn dịch kinh hoàng đến nỗi có gia đình không còn sống sót được một người, có gia đình phải đau khổ triền miên 4 tháng trời vì có người bệnh, có người cách ly, có người đói khổ, có người qua đời mà không được một cái vẫy tay từ biệt... Biết bao kinh hoàng ai cũng có thể kinh qua, thấu cảm, kể lại trong nước mắt... và nhất là cũng có thể suy gẫm....

Dân ta đa số những người nghèo, lại còn phải chơi vơi chơi vơi trong biển khổ vì dịch. Có khác nào cảnh “Một trận cuồng phong nổi lên, những lớp sóng ập vào thuyền đến nỗi thuyền đầy nước” như trong Tin Mừng hôm nay.

Có biết bao nỗi đau chia sẻ trên facebook, trên zalo, trên mạng xã hội, có bao tiếng kêu cứu từ trong những xóm trọ nghèo, những khu ổ chuột, những gầm cầu, những đầu đường xó chợ; có bao tiếng khóc than từ các gia đình thiếu, đói, đau khổ, tang tóc... có cả những bài hát mà mỗi câu từ là một dòng lệ.....Vâng, có khác gì các môn đệ Chúa trong Tin Mừng hôm nay: “Thưa Thầy, chúng con chết mất mà Thầy không quan tâm đến sao?”

Lời Chúa trong Tin Mừng hôm nay mời gọi chúng ta tin tưởng vào Thiên Chúa quyền năng và giàu thương xót, vì Người phán một Lời: “Hãy im đi, hãy lặng đi”. Tức thì gió ngưng, biển lặng như tờ”.

Quả thực, người công giáo Việt Nam trong những tháng ngày qua, đặc biệt là tại những nơi dịch bệnh hoành hành, như Sài Gòn, Bình Dương, Đồng Nai, Lagi của Bình Thuận, hẳn đã có cơ hội quý giá, để sống trong niềm Tin, Cậy, Mến Chúa:

không hoảng loạn vì tin Chúa uy quyền và xót thương; không lo lắng, thất vọng vì Chúa là nơi cậy trông, nơi nương ẩn vững chắc; không quên Chúa, không quên nhau, vì yêu Chúa nhiều hơn, nhớ Chúa nhiều hơn và yêu người nhiều hơn, cảm thông, đón nhận, sẻ chia với mọi người nhiều hơn.

Nhờ Lời Chúa, đã có nhiều người vẫn giữ được lòng tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh, cả trong lúc “com ăn chan hòa nước mắt, nước uống là dòng lệ tuôn trào” như Thánh Vịnh 79 trong bài đáp ca điển tả.

Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đã chọn ngày 17 tháng 10 hôm nay để cầu xin ơn chữa lành trong cơn đại dịch. Chúng ta cùng hiệp ý xin cho cơn đại dịch mau chấm dứt, để mọi người được ca rao ca tụng Chúa quyền năng và xót thương.

Xin cho mọi người luôn tin tưởng vào Chúa, như Lời ca nhập lễ rằng: *Chúa đã mang lấy các bệnh tật của chúng ta, chính Người đã gánh vác những đau khổ của chúng ta. (Is 53, 4)*

Và cùng với Lời Nguyện Nhập lễ:

Chúng ta tin tưởng nài xin Chúa/ thương nhìn đến những người đang đau khổ, cho kẻ đã qua đời được nghỉ yên, và an ủi những ai đang ưu phiền, xin Chúa chữa lành các bệnh nhân/ và ban bình an cho người đang hấp hối, xin ban sức mạnh cho các nhân viên y tế, ơn khôn ngoan cho các nhà lãnh đạo/ và lòng can đảm để đến với mọi người trong yêu thương, nhờ đó chúng ta được cùng nhau tôn vinh Danh thánh Chúa.

Lạy Mẹ Maria Mân côi, chúng con tin tưởng Kinh Mân Côi và Chuỗi Hạt Mân Côi là vũ khí chiến thắng bao sự dữ, vì Mẹ luôn can thiệp, kêu cầu, cứu giúp chúng con. Xin cho mọi người chúng con sốt sắng dâng Mẹ Kinh Mân Côi và Chuỗi Hạt Mân Côi, để cùng xin Mẹ nguyện giúp cầu thay cho thế giới, cho đất nước, cho giáo phận, giáo xứ và các gia đình bé nhỏ của chúng con được ơn chữa lành, ơn an bình. Amen.

PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 11 - 2021